

Adventes Vēstis

2009. gada oktobris, #10 (164)

Vienoti Kristus
cerībā

TĒMA:
PAR DZIEDINĀ-
ŠANU BĪBELES
IZPRATNĒ

LIELĀKĀ
NOMETNE
DRAUDZES
VĒSTURĒ

ATKLĀSMES
GRĀMATAS
TRĪS VĒSTIS
ŠODIENAI - III

JAUNIEŠU
PIEDZĪVOJUMI
AR DIEVU

MĀC. AGRIS
BĒRZIŅŠ PAR
KONFERENCI
ŠVEICĒ

JAUNAIS ADVENTISTU DIEVNAMS RĒZEKNĒ.

Latvijas ziņas	4
Ārzemju ziņas	8
Tēma	9
Intervija	14
Jauniešiem	16
Bērniem	18
Vārds mācītājam	20
Citu konfesiju ziņas	23

Esmu reizēm domājis par to, cik bieži es Dievu nenovērtēju. Viņš gādā par katru šūnu manā organismā un rūpējas, lai es būtu vesels. Es gan kādreiz pasaku Dievam paldies par savām rokām un kājām, kas kustas. Un galvu, kas arī reizēm strādā. Bet patiesībā tas ir liels Dieva brīnums, ka esmu vesels. Manā gadījumā Viņš rūpējas, lai es būtu vesels un varētu veikt savus ikdienas pienākumus.

Mēs priecājamies un slavējam Dievu, kad Viņš kādu dziedina un dara brīnumu. Un Viņam par to noteikti pienākas patiesa pateicība. Bet ne mazāks brīnums ir tas, ka man šo pārdabisko darbu vēl nav jāpiedzīvo. Ka Viņš katru dienu gādā par manu veselību, ja vien es Viņam ar savu rīcību to ļauju.

Es savā un savā mīļo dzīvē esmu vairākās reizes piedzīvojis, ka Dievs pārdabiskā veidā dziedina. Patiesībā ir bijis gan dabiskā, gan pārdabiskā veidā. Un ir bijušas reizes, kad Dievs nav acīmredzami atbildējis, bet pēc tam atklājies, cik Viņa atbilde ir bijusi gudra un vērtīga. Acīmredzot, tikai Debesīs mēs uzzināsim atbildes uz visiem Viņa jautājumiem. Taču vērojot to, kas notiek draudzēs, mums likās, ka par dziedināšanas tematu ir jārunā arī „Adventes Vēstīs”. Mūsu draudzes lielu uzmanību pievērš veselīgam dzīvesveidam. Tā ir lielā adventistu priekšrocība – zināt Dieva gribu šajā ziņā. Un mēs par to turpināsim rakstīt. Bet tas nenozīmē, ka adventisti vairs nesaslimst. Reizēm slimība ir mūsu dzīvesveida sekas, bet reizēm nē. Dieva lielā žēlastība ir tā, ka jebkurā gadījumā mēs varam vērsties pie Viņa pēc palīdzības.

Esmu vērojis adventistu draudzēs, ka cilvēki bieži baidās lūgt par savu vai tuvāko dziedināšanu. Viņi lūgšanās runā par ciešanu atvieglošanu un Dieva klātbūtni. Citu konfesiju kristieši šajā ziņā ir drošāki. Bet vai gan Dievs ir mainījies, ka Viņš negrib dziedināt? Vai Dievs negrib, lai mēs būtu veseli? Kādi ir priekšnosacījumi, lai mēs varētu lūgt par dziedināšanu? Un kāpēc Dievs reizēm dziedina, bet reizēm nē? Šīs „Adventes Vēstīs” varētu būt jums pamudinājums pašiem meklēt un atrast atbildes Dieva Vārdā. Bet mūsu centrālais temats šajā reizē ir Dievs, veselība un lūgšana pēc dziedināšanas. Un pateiksimies Dievam par to veselību, kas mums ir!

Aidis Tomsons
AV redaktora p.i.

AdventesVēstis

ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības biļetens.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.
Iznāk reizi mēnesī.
Tirāža: 900 eks.

Galvenā redaktore:
Tatjana TOMSONE

Atbildīgie redaktori:

Aidis TOMSONS
Ansis RODERTS
Girts ROZNERIS
Ivo RODERTS
Liene LIEPIŅA
Māris DEBNERS
Mārite LIPSKA
Valda REĶE

Vāka foto:
Dainis RUDZĪTIS

Izdevējs:
Adventistu Latvijas draudžu
savienības izdevniecība
PATMOS

Adrese:
Baznīcas ielā 12a,
Rīgā, LV-1010,

E-pasts:
adventesvestis@inbox.lv

Tālrunis:
67240121

Iesūtītos materiālus redakcijai
ir tiesības rediģēt. Par reklāmas
izvietošanu uz 4. vāka zvanīt pa
tālruni 67240130.

Mans tētis

Tieši šodien, 2009. gada 7. oktobrī, paliek 11 gadi, kopš mūžībā aizgāja mans tētis Leopolds Trizna. Viņš bija ļoti strādīgs, pēc profesijas un arī sirds aicinājuma celtnieks, un arī infarkts viņu piemeklēja darba vietā. Viņam bija tikai 55 gadi. Viņš mācēja būt labs draugs un vīrs, bet manā atmiņā viņš palika kā vislabākais tētis, kādu vien var vēlēties.

Viņš iemācīja mani mīlēt lasīt, mums pat bija sacensības un dažas grāmatas, kuras regulāri tika pārlasītas un apspriestas. Viņš mīlēja dabu, patiecoties vecāku rošībai, es jau kopš 5 gadu vecuma lasīju sēnes un pazinu tās. Pateicoties viņa vaļaspriekam – ūdenssportam (viņam bija paštaisīta sporta tipa motorlaiva), vasarās mēs dzīvojām pie ūdens, makšķerējām, peldējāmies un rūdījāmies.

Atskatoties uz bērnības gadiem, saprotu, ka mana tēva mierīgā izturēšanās bija no lielas pašsavaldīšanās, viņš negribēja nest mājās savas problēmas un raizes, bet turēja to visu sevī (rezultātā sirds arī neizturēja). Bet zinu, ka viņš ļoti baidījās, ka pienāks laiks, kad viņam var nebūt darba (slinkot viņš nemācīja, apguva amatu un strādāja kopš 14 gadu vecuma) vai sāksies tādi veselības traucējumi, kuri liegs strādāt.

Mierinu sevi ar domu, ka Dievs zina, kad mums katram jāaiziet no šīs pasaules, tomēr man sirdī ir un paliek lielas sāpes (arī tagad, rakstot šīs rindas, acīs saskrējūšas asaras), ka es varēju veltīt savam tēvam vairāk uzmanības, uzklaustīt, aprunāties, iedrošināt. Mums bija daudz brīnišķīgu, kopīgu piedzīvojumu, īpaši man mazai esot, bet pēdējos gadus, kad man jau bija sava ģimene, mēs satikāmies reti, bet zinu, ka viņam bija grūti. Vienmēr domāju, ka savu tēvu saprotu ļoti labi, pat bez vārdiem, jo esam līdzīgi raksturā un attieksmē pret apkārtējiem. Tomēr neizmantoju man doto iespēju būt līdzcilvēkam, žēlsirdīgam samarietim, un par maz liecināju un stāstīju par Dievu un Viņa mīlestību.

Manam tēvam kristīga izturēšanās bija dabiska, to viņam ieaudzina mamma Juzefa, grūtos kara un pēckara gados viena pati audzinot viņu un meitu Irēnu. Dievs bija ar viņu un atspoguļojās viņa darbos. Man ļoti žēl, ka tētis tā arī nepiedzīvoja savu trīs mazdēlu piedzimšanu. Esmu pārliecināta, ka viņš būtu bijis lielisks vec-tētiņš viņiem. Es noteikti vēlāk stāstīšu dēliem par savu tēvu, par viņa grūto, bet tomēr interesanto dzīvi; par to, ko viņš man iemācīja un ko deva.

Dāvājiet puķes dzīvajiem, izrādiet uzmanību, cieņu, veltiet savu laiku, mīlestību, rūpes, uzklauset savus tuviniekus, draugus un kaimiņus! Novērtējiet tos, kas ir jums blakus, un noteikti lūdziet, lai Dievs svētī jūsu attiecības ar līdzcilvēkiem. Netaupiet mīlestību!

Tatjana T.

Pretojieties velnam, un viņš no jums bēgs!

Savās mājās esmu jau 21 gadu. Ar kaimiņiem veidojās interesantas attiecības. Visu, ko viņi man teica, es uzklaustīju, bet pretī neteicu neko. Krāju aizvainojumus. Bet ne velti Dievs mūs ir devis viens otram, lai veidotu mūsu raksturus un glābtu dvēseles. Viņš mūs mīl tādas, kādi esam.

Tā nedomā kaimiņi. Viņi ir perfekti. Es neesmu. Līdz ar to viņi uzskata, ka taisnība vienmēr viņu pusē. Es klusēju, jo man nebija argumentu pret perfektumu, taču sirdī ieperinājās dusmas, kas auga augumā. Vienā tādā aizvainojuma reizē man izspruka: „Kaut tu aizrītos ar savu tīrumu!” Teicu gan klusu, kaimiņiene pat nebija dzirdējusi, bet uzreiz jutos ļoti satriekta. Lūdzu piedošanu Debesu Tēvam. Un tikai tad sākās mans ceļš uz piedošanu – Svētā Gara spēkā.

Ne uzreiz spēju lūgt piedošanu kaimiņienei. Nevarēju saņemties. Draudzē deva tādu pašu padomu. Manī viss sacēlās protestā – mani apvaino, un vēl jālūdzu piedošanu? Nav taisnīgi! Tomēr ir taisnīgi, jo Dievs redz tālāk. Un notika, līdzko palūdzu piedošanu un viņa piedeva, man no pleciem novēlās kā smags akmens, kuru vēl pret kalnu 21 gadu! Veltīgi. Tagad abas varam skatīties viena otrai acīs, slavēt Dievu un pateikties. Arī viņa lūdza man piedošanu un pastāstīja liecību, kā Dievs viņu vadījis piedošanā. Viņa pateikusi sliktus vārdus mātei. Saslimusi, un tikai tad, kad bija nožēlojusi izdarīto, atguvusi veselību.

Kaimiņiene tagad, ja vēlas man kaut ko nepatīkamu teikt, piebilst: „Tu tikai neapvainojies!” Es to arī nedaru, jo mums abām palīdz Jēzus Kristus un slīpē mūs, lai mēs abas un mūsu mīlie būtu derīgi Mūžībai.”

Astrīda Elstiņa, Ogrē

Sludinājumi

• Oktobra nogalē sākas Lūgšanu nedēļa, kurā draudzes locekļi aicināti īpaši pievērst uzmanību savām attiecībām ar Dievu. Daudzās draudzēs cilvēki kopā pulcēsies nedēļas garumā, lai kopā pārrunātu un lūgtu. Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienība aicina aizlūgt par notikumiem un tiesvedību par Sužu zemi. Lūdziet, lai Dievs dod gudrību un vada visus notikumus.

• Aicinām atbalstīt evaņģēlizāciju pusaudžiem ar savu laiku, talantu un zināšanām. Ir nepieciešams cilvēks, kas varētu aktualizēt un attīstīt Ceļa meklētāju mājas lapu (www.celamekletaji.lv), un arī cilvēks ar operatora iemaņām un prasmi montēt videomateriālu. Jau iepriekš pateicos par Jūsu atsaucību. Ja esat sadzirdējis Dieva aicinājumu darboties šajā sfērā, zvaniet Gunai 26535522.

• Izīrēju istabu 3 istabu dzīvokli, Rīgā, Ķengaragā. Lēti. Zvanīt pa tālr. 28794335

Iepazīšanās

• Adventistu jauneklis, 24 gadi, vēlas iepazīties ar meiteni. Lūdzu rakstīt SMS uz Nr. 26224558. Vai rakstīt Valērijam Svecam, adrese: Valmieras rajons, Zilākalna pagasts, Valmieras iela 7-14; LV-4222.

• Man ir 35 gadi. Man ir tuvas ģimeniskās un kristīgās vērtības. Bet ar to vien sevi neierobežoj. Esmu sportisks. Patīk lasīt grāmatas, lai pilnveidotu savas zināšanas. Līdz ar to varu būt labs sarunu, kā arī sarakstīšanās biedrs. Mana vēstuļu draudzene varētu būt ar tādām pašām vērtībām vecumā no 20 līdz 40 gadiem. Gaidīšu vēstuļu draugu, varbūt ar laiku sanāks kaut kas vairāk. Adrese: Aleksandrs Bosolājevs, Daugavpils cietsims, Lielā iela 1, Daugavpils, LV-5418.

Vairāk nekā pussimts māsās

Ir 5. septembris, jauks sabata rīts Cēsīs. Skolēniem un studentiem beidzies vasaras brīvlaiks un sācies jauns mācību gads. Interesantu un pamācošu uzrunu bija sagatavojis draudzes mācītājs Agris Bērziņš. Pēc tās zāles priekšā īpaši tika aicināti 3 mūsu draudzes pirmklasnieki. Tad pa klasēm aicināja arī pārējos skolēnus un studentus. Vēlāk visiem pievienojās arī bērnudārza audzēkņi. Kopā mūsu draudzē ir 52 mācīties griboši bērni un jaunieši.

Dievs aicina savu draudzi izplatīt labo vēsti, tādēļ Agris katram skolēnam dāvināja Jauno Derību ar noteikumu, ka viņš to nepaturēs sev, bet šī mācību gada laikā uzdāvinās kādam citam.

Ļoti lielu atsaucību mūsu draudzē guvusi aizlūgšana par skolēniem un studentiem. Katrs draudzes loceklis arī šoreiz varēja izvēlēties lapiņu ar kāda bērna vārdu, nezinot, kura vārds uz tās rakstīts. Visu gadu būs iespēja aizlūgt par minēto bērnu, tāpēc arī pieaugušie izgāja priekšā, lai iepazītos ar savu lūgšanu draugu.

Beigās ar kāda jauka stāsta palīdzību visiem tika atgādināts, ka katrai mūsu nevarēšanai, katram uztraukumam un katrai neticībai Dievs savā Grāmatā – Bībelē ir licis uzrakstīt to, ka „visas lietas ir iespējamās” (Lūkas 18:27). Tas nekas, ka cilvēki bieži saka, ka „tas ir neiespējami”.

Sanita Kaimiņa un Anda Zariņa

Adventisti pie jaunsargiem

Mūsu Debesu Tēvs tiešām paplašina robežas un dāvā arvien jaunas kalpošanas iespējas. No 24. līdz 26. augustam Tukuma rajonā „Knauķos” notika pusaudžu – jauniešu nometne „LAIKS VESELĪBAI”. Nometni rīkoja Tukuma un Jelgavas jaunsargu organizācija sadarbībā ar Tukuma Sarkanā Krustu un biedrību „Fenikss”, nometnē piedalījās arī viesi no Gotlandes. Tā kā Tukuma Ceļa meklētāju klubam „Lāči” jau bija izveidojusies laba sadarbība ar Sarkanā Krustu, tad nometnes organizatori piedāvāja Ceļa meklētājiem kopā ar palīgiem no adventistu draudzes nometnes programmas ietvaros izveidot Veselības taku, kurā aicināt bērnus domāt par veselīgu dzīvesveidu un praktizēt to. Par kontrolpunktu vadītājiem pieteicās brīvprātīgie palīgi – Arta, Ēriks, Līga un Gunta, Liene ar Beāti, Ingrīda, Astra un Līva.

Kad ieradāmies nometnes vietā, bijām pateicīgi par skaisto un saulaino rītu. Nometnes dalībnieki jau bija sadalījušies četrās komandās, katrā ap 10 dalībniekiem, tām bija izveidots savs nosaukums un izgatavots karogs.

Veselības taka sastāvēja no kontrolpunktiem par 8 veselības principiem – Atpūta, Svaigais gaiss, Īdēšana, Saules gaisma, Fiziskās aktivitātes, Atturība, Uzturs un Uzticība Dievam. Katrā kontrolpunktā visi komandas dalībnieki izlasīja informatīvos plakātus, kurus mums bija uzticējuši valmierieši, un uzskates materiālus par attiecīgo veselības principu. Pēc tam jaunieši dalījās tajā, ko katrs bija jaunu uzzinājis no šiem plakātiem, un visa komanda atbildēja uz kontrolpunkta vadītāja uzdotajiem jautājumiem, par ko attiecīgi saņēma novērtējumu punktos. Pie katra veselības principa bija arī praktiskā aktivitāte, kuru jauniešiem vajadzēja veikt. Arī praktiskās aktivitātes bija saistītas ar konkrēto veselības principu. Manuprāt, būtiski, ka katra kontrolpunkta vadītājs bija īstajā vietā un runāja par to veselības principu, ko viņš pats savā dzīvē ir spēcīgi piedzīvojis un izjutis. Turklāt bērni varēja arī redzēt un ievērot, cik ļoti šie visi astoņi veselības principi ir savstarpēji saistīti un papildina viens otru. Mūs kā Veselības takas veidotājus katru īpašā veidā pārsteidza un uzrunāja nometnes dalībnieki, jo viņi bija patiesi ieinteresēti, atklāti, zinoši un radoši. Kalpošana dara priecīgu gan devēju, gan saņēmēju – tas bija mūsu piedzīvojums šajā nometnē!

Līva Priediņa

■ Par veselību var arī ne-maksāt!

13. septembrī Rēzeknes kultūras un atpūtas centrā “Ziemeļblāzma” norisinājās veselības izstāde “Veselība Jūsu rokās”. Pasākumu organizēja veselības klubs “Jauns sākums” no Valmieras sadarbībā ar Adventistu Rēzeknes draudzi.

Izstādes filozofija ir balstīta uz Veimaras (*Weimar, ASV*) institūta pasauleslabvēlīgiem 8 veselības principiem, kurus ievērojot savā dzīvē, katrs var bez papildus ieguldījumiem uzlabot savu veselību. Izejot dažādus veselības testus – tauku procenta noteikšana, kustības-sirdsdarbības tests, glikozes un holesterīna līmeņa noteikšana, plaušu tilpuma noteikšana u.c., veselības izstādes apmeklētāji ar datorprogrammas un datorspeciālistu palīdzību varēja uzzināt savu bioloģisko vecumu.

Izstādi apmeklēja apmēram 170 Rēzeknes pilsētas un rajona iedzīvotāji. Apmeklētāju vidējais vecums bija 52 gadi, kas norāda, ka veselības jautājumi ir aktuāli visu vecumu cilvēkiem.

Lūk, dažas atsauksmes par redzēto un dzirdēto:

Anna Uljanova, pensionāre (73 gadi): Līdz šim neesmu saskārusies ar šādu pozitīvu attieksmi. Šeit cilvēkiem ir laiks runāt un ir tik daudz vērtīgas informācijas vienlaikus. Paņēmu dažas grāmatas, un noteikti pielietošu dzīvē to, ko uzzināju. Priece tas, ka pēc bioloģiskā vecuma esmu jaunāka. Arī holesterīna līmenis mazāks nekā iepriekš. Ļoti noderīga bija masāža. Paldies jums par šo izstādi!

Jevgēnija Kovaļenko, pensionāru dienas centra pulciņu apmeklētāja (75 gadi): pirms 12 gadiem esmu operēta vairākas reizes. Un ar izglītojošās literatūras palīdzību esmu daudz ko sapratusi par to, kā var uzturēt veselību. Arī no šīs izstādes man noderēs pilnīgi viss. Liels jums paldies!

Kāds vīrietis (36 gadi) pastāstīja, ka pēc kartupeļu talkas antistresa masāža esot bijusi tieši laikā. Un kas ir svarīgi – pilnīgi par brīvu! Ēšanu uz nakti arī vajadzētu atnest.

Visi aptaujātie izstādes dalībnieki izteica savu vēlēšanos padziļināt zināšanas par astoņu veselības principu pielietošanu. Kā turpinājums iesāktajam tiek plānotas veselības kluba „Jauns sākums” ikmēneša lekcijas.

Paldies visiem, kas piedalījās izstādes organizēšanā.

Elīna Ģipsle Rēzeknē

■ Dieva Vārdam novēlēts!

Šā gada 5. septemris mums bija īpašs. Lai gan jau kopš 2005. gada janvāra mūsu dievkalpojumi notiek Ģimnastikas ielā - 43, tikai tagad notika jaunuzceltā dievnama (oficiāla) iesvētīšana svētajai kalpošanai. 2009. gads Rīgas 7. draudzei ir arī jubilejas gads. Nu jau varam atskatīties uz 75 pastāvēšanas gadiem.

Zinot, ka mazas debesis jau var būt šeit, ja tikai savu skatu pastāvīgi turēsim pievērstu Dievam, arī mēs izvēlējamies, lai svētku centrā ir Dieva Vārds ar savu Debesu iespaidu. Tāpēc dievkalpojuma pirmajā daļā ļāvamies palāvības jeb drošās pārliecības burvībai, lai Dievs ir „mans patvērums”, „akmenskalns”, „svētību avots”, „gods” un „varens palīgs bēdu laikā”.

Īsts svētku gardums bija Leonarda Šarīpova svētruna. Tā mums atgādināja draudzes vērtību Dieva acīs, izvadīja cauri tās pārbaudījumiem un cīņām, lai grēks vēstures noslēgumā, Pestītājam pagodinot šķīstītu, nomazgātu draudzi

– uzvarētāju, varētu līksmoties: „Kura ir starp viņām, kas mirdzēdama iznirst no tumsas kā rīta blāzma, skaista kā mēness, starojoša kā saule, briesmīga kā naidīga karaspēka bari?” (Augstā dz.6:10)

Ar adventes vēsti un cerību saturošām dziesmām iepriecināja (atdzimušais) Lindas koris. Pēcpusdienas dievkalpojumā sludinātāji A. Bērziņš un O. Incenbergs atgādināja dievnama tapšanas vēsturi. Armands līdzdalīja ceļu no ticībā uzrakstītā testamenta 1963. gadā līdz galīgam dokumentu noformējumam, kad tas kļuva par draudzes īpašumu 1998. gadā. Savukārt brālis Ojārs pastāstīja, kā šis nams tapa par dievnamu. Vadot iesvētīšanas ceremoniju, Viesturs Reķis uzrunāja draudzi, lai tā šo namu pienes Dievam kā pateicības un mīlestības dāvanu un brīvprātīgu upuri. Un lai mēs, šīs draudzes locekļi, no jauna nododam sevi Kristum un kalpošanai cilvēcei. Lai šeit pagodinātu Dievu ar lūgšanām, dziesmām un svētajiem iestādījumiem. Sludinot Dieva Vārdu, draudze iepriecinātu bēdīgos, stiprinātu kārdinātos un palīdzētu ļaudīm dzīvot Kristum līdzīgu dzīvi.

To vēl pastiprināja visu klātesošu brāļu dziedājums: „Dieva draudze, stāvi droši.. Tu uz Kristu dibināta, mūžam būs tev pastāvēt.”

Pateicība Dievam, kas uzturēja laika apstākļus, ka lielā telts varēja kalpot kā ēdamzāle, ne kā patvērums no lietus.

Lai neviens nenokļūst apātisks vai neticīgs, vērojot, kā paskrien gadi, kā viena pēc otras ripo piecgades. Pasaule ir nobriedusi pēdējai plaujai, bet vēji joprojām vēl tiek saturēti. Kāpēc? Vai pasaule nav pienācīgi brīdināta? Draudze nav ietēpusies Kristus taisnībā? Tie ir temati, par kuriem vairāk jālasa, jādomā, jārunā draudzēs un jāraksta „Adventes Vēstis”!

*Maina Roderte,
adventistu Rīgas 7. draudze*

■ Palīdzēt ir tik viegli!

Adventistu Rēzeknes draudze jau vairākas reizes ir rīkojusi labdarības akcijas trūcīgajiem Rēzeknes un Rēzeknes rajona iedzīvotājiem. Šoreiz minētā akcija tika organizēta septembra sākumā. Draudzes locekļi iepriekš izziņotā laikā savāca apģērbus un apavus, kuri pašiem vairs neder.

Akcijas koordinatore Natālija Ņikoļenko pastāstīja, ka cilvēki parasti ar lielu atsaucību apmeklē šāda vieda akcijas. Jo minētā palīdzība tiek sniegta pilnīgi par brīvu. Arī palīdzības sniedzēji parasti ir atvērti un pretimnākoši.

Akciju laikā parasti tiek piedāvāta arī “garīgā maize”.

Elīna Ģipsle

■ Lūgšanu diena Liezerē

Augusta vidū Liezerē notika ilgi lolotā Lūgšanu diena, kuru organizēja Rutuļu ģimene no Priekulei. Lūgšanu dienas programmā bija septiņu veidu lūgšanas: grēku nožēlas lūgšanas, slavēšanas un pateicības lūgšanas, dziedāšanas lūgšanas, atbrīvošanas lūgšanas, ģimenes lūgšanas un lūgšanas par garīgo atmodu draudzēs un valstī. Bija pārrunas par to, kā sadzirdēt Dieva balsi un par piedošanu kā atslēgu mūsu garīgajai dzīvei. Klātesošos dziedmās vienoja Dace Seisuma un Anitra Rause, kā arī Ieva un Aivars Lapšāni. Jautāta, kā radās ideja par lūgšanu dienu, pasākuma organizatore Līga Ruttule norādīja uz Dieva aicinājumu domāt par vienotību draudzē: “Dievs uzrunāja, ka draudzēm vajag vienoties kopīgās lūgšanās, lai mēs visi būtu vienoti lūgšanu tēmās. Tas ir veids, kā visātrāk saņemt Dieva atbildes un pieaugt Garā.” Uz jautājumu, kā viņa vērtē paveikto un vai vēl plāno līdzīgus pasākumus, Līga teica, ka priecājas par cilvēku atsaucību un domā, ka šādus pasākumus organizēs arī turpmāk. “Noteikti būs vēl līdzīgi pasākumi. Viens varbūt ziemā, un lielāks vasarā.”

Baltijas ūnijas prezidents Valdis Žilgalvis runāja par bībelisko Dieva slavēšanu un lūgšanām. Viņš arī uzskata, ka notikušais bijis unikāls piedzīvojums. Latvijas draudžu savienības bīskaps Viesturs Reķis arī uzskata, ka Lūgšanu diena bija veiksmīga. “Priecēja, ka ap astoņdesmit cilvēkiem atrada laiku un vajadzību garīgām aktivitātēm ne tika sabatā. Domāju, ka katrs guva kādu svētību, atkarībā no savas vajadzības un atvērtības Dieva Gara darbībai.” Arī Limbažu draudzes vecākais Gunārs Numurs atzinīgi vērtē lūgšanu dienas pasākumu: „Tiešām labas tēmas, kas stiprināja un parādīja, cik brīnišķīgs ir mūsu Dievs. Tie ir noderīgi padomi, lai palūkotos uz savu lūgšanu dzīvi – kā to uzlabot.”

Guntis Bukalders, Baltijas ūnijas Komunikāciju nodaļas vadītājs

■ Rinda pie baznīcas

28. septembrī Jelgavā, Svētes ielā 25, tika atvērta Latvijas Humānās palīdzības centra filiāle. Avīze „Jelgavas vēstnesis” nopublicēja ziņojumu par to, un rezultāti bija labāki nekā paredzēti. Ap 40 cilvēku stāvēja pie baznīcas durvīm, lai tiktu iekšā baznīcā. Daudzi atnesa drēbes un daudzi aiznesa drēbes. Cilvēki bija priecīgi par šādu pasākumu. Tika uzstādīts arī ziņojumu dēlis, uz kura cilvēki piesprauda savas vajadzības un iespējas. Atmosfēra bija ļoti pozitīva, lai gan daži iegāja bez rindas. Biedrības 15 gadu pieredzei bija liela nozīme šai procesā. Dievs rāda jaunu ceļu pie cilvēku dvēselēm.

Rihards Krieviņš

■ Jauns kalpošanas cēliens Rēzeknē

19. septembrī notika sen gaidītais un lolotais Adventistu Rēzeknes dievnama svinīgais atvēršanas un iesvētīšanas pasākums. Dievnama atvēršana bija plānota kā dāvana pilsētai. Tāpēc kopā ar valmieriešiem tika rīkota veselības izstāde jau nedēļu iepriekš.

Sestdien no rīta draudze un ciemiņi pulcējās uz svinīgo dievkalpojumu, bet vakarā – uz labdarības koncertu, kur varēja dzirdēt gan kori CANTAMUS no Rīgas, gan citus solistus un mūziķus. Mācītājs Mikus Kaimiņš, kurš pats veicis milzīgu ieguldījumu dievnama celtniecībā, sumināja celtniekus, ziedotājus un sponsorus (foto) un aicināja būt atsaucīgiem Daugavpils dievnama būvniecībā.

Koncerta laikā savāktie ziedojumi paredzēti divām ģimenēm no Rēzeknes rajona, kas paņēmušas savā aizbildniecībā bērnus.

Lai šis notikums ir kā sākums jaunam kalpošanas cēlienam sabiedrībai, kas ir mums apkārt, un lai vēl daudzi cilvēki uzzinātu par Jēzu kā Personīgo Glābēju!

Elīna Ģipsle Rēzeknē

■ Pateicīgs kristietis

Septembra pēdējā sestdienā Limbažu draudzē bija Ražas svētku dievkalpojums. Pateicāmie Dievam par bagātīgo dārzeņu un augļu ražu. Klausījāmie dziesmu draudzes bērnu izpildījumā. Draudzes mācītājs Guntis Bukalders svētrunā uzsvēra nepieciešamību būt pateicīgiem Dievam:

“Pateicība izriet no apmierinājuma. Neapmierināts cilvēks ne par ko nav pateicīgs, bet apmierināts cilvēks par visu ir pateicīgs. Līdz ar to var teikt,

ka pateicīgums ir dievbijības auglis. Tikai dievbijīgs cilvēks ir patiesi pateicīgs. “Nepateicīgs kristietis” ir ļoti dīvains vārdu salikums – “nepateicīgs, nesvēts” ir daudz saderīgāks salikums, bet šie īpašības vārdi neraksturo dievbijīgu cilvēku.

Arī šodien mēs vēlamies pateikties Dievam par visām tām svētībām ar kurām viņš mūs ir svētījis. Mēs pateicamies par ražu, un tas ietver tik daudzas lietas:

- Tas ietver Dieva svētību zemei, kas starp ērkšķiem un dadziem sniedz spēku augt arī labībai, augļiem un dārzeņiem.

- Tas ietver svētību un palīdzību no citu cilvēku puses, kas palīdzēja art, ecēt, uzrakst, apmēsnot, dēstīt, sēt, stādīt, ravēt un kopt dārzus.

- Tas ietver vēju, lietu, sauli, mākoņus.

- Tas ietver darbu, sviedrus, nogurumu.

- Tas ietver domas par to, kā sadalīsim šī gada ražu – cik atstāsim sevi, ar ko dalīsimies ar citiem.

- Tas ietver domas par mūsu līdzcilvēkiem, kurus vēlamies iepriecināt. Citiem vārdiem – svētīt.”

Dievkalpojuma beigās dziedājām pateicības dziesmas Dievam. Pēc dievkalpojuma sveicām septembra jubilārus. Jaunākais no jubilāriem svinēja savu pirmo dzimšanas dienu... Pēc tam bija sadraudzības brīži pie siltas tējas krūzes un cepumiem...

Ieva Numure

■ Tas viss krīzes apstākļos!

26. septembrī baušķenieki svinēja tradicionālos rudens Pateicības svētkus. Draudzes nams sagaidīja dievkalpojuma dalībniekus krāšņs kā pats rudens, – šoreiz Lāsma rotājumos likusi apaļvaidžus ķirbjus, aristokrātiskās puķes kannas, vitāli zaļos puravus un...un... Ne nosaukt visu, kas vēl un vēl aicina atminēties brīnumainos Lielā Radītāja darbus. Gan macītāja Aiņa Kaspara svētrunā, gan mūzikā skan slava un pateicība Lielajam Dievam. Draudzes locekļi gādājuši viens otram arī mīlas rudenīgas dāvanīņas – Antoņinas adītās čībiņas sildīs kājas laikam teju visām draudzes māsām, kāda ģimene priecīgi pārsteigta par miltu turzu, jo nesen iegādājušies maizes cepjamo krāsni, ābolu grozi un sīpolu buntē no laucinieku dārziem atceļojušas pil-sētnieku galdam. Kaut arī šī ziema draud būt grūtāka nekā citkārt, sirsnīgās pateicības lūgšanās izskan droša pašaušanās un miers.

Pēc dievkalpojuma pulcējamies augšistabā, lai baudītu jaukus sadraudzības brīžus un pārrunātu aizvadītās vasaras veiksmes, bijuši arī pārbaudījumi. Kāda ģimene priecīga un pateicīga par jaunuzcelto māju, taču skumst, ka znotam jāstrādā ārzmēs. Cita atceras savu sudrabkāzu svinēšanu piemīlīgā dārzā kopā ar draudzi, bet tagad visus cienā ar ļoti saldām vīnogām. Saistoši ir Vitas stāsti par puķu audzēšanu smagajā Zemgales mālā.

Ramute sēņojusi un ogojusi Gulbenes pusē. Prieks par Vijas un Antoņinas katrā (!) sabatā nestajiem ziediem dievnama rotāšanai. Arī Augustes un Ramutes dārza veltes bieži esam baudījuši.

Bet Vizma jau pirms Pateicības svētkiem uzrakstījusi savu vēstījumu:

„Manā dzīvoklī jau ilgāku laiku pēc insulta atkopjas mana vecākā māsa. Gulēda-

ma gultā un skatīdamās griestos, viņa kādu dienu saka: „Kādas spraugas un pelēkums, tā vajadzētu remontēt!” Iebildu, ka ir neatliekamākas vajadzības – virtuvē elektriskais aprīkojums no pirmajiem padomju gadiem. Ar bažām domāju par pērkona laiku. Brīdinājumus no namu pārvaldes par ugunsdrošu stāvokli jau esmu saņēmusi vairākkārt. Slava Debesu Tēvam, ka par mums iežēlojās brālis Armands no Olaines draudzes un Valdis no Siguldas draudzes. Tagad nebeidzam priecāties par gaišajām krāsām un spīdošajām grīdām. Un tas viss krīzes apstākļos! Vēl krāšņu puķu pušķi pateicībā sūtu mūsu draudzes vecākajam Gundaram par to, ka nomainīja manu gadsimtu veco elektrisko aprīkojumu, bet draudzes brālim Evertam par linoleja ieklāšanu. Bauskas draudzē ir saprotošas, atsaucīgas un dāsnas sirdis.”

Ināra Dimante

Palīdzība nelaīmē

*Adventistu draudzes aktīvi iesaistījās palīdzības darbos dabas stihijas skartajos reģionos. Šajā rudenī nelai-
mes piemeklējušas daudzas pasaules
valstis. Palīdzības organizācija ADRA
lielu uzmanību veltījusi Samoa un In-
donēzijai, kas cietusi zemestrīcē un pēc
tam cunami viļņos. 8 balles stiprā ze-
mestrīce Samoa salās izraisīja cunami,
nopusotot piekrastes rajonus.*

Adventistu Baznīcas vadītāji ziņo, ka cunami paņēmis 5 adventistu dzīvības, no kuriem 4 bija bērni. Kopumā Samoa bojā gājuši 119 cilvēki. Vietējās Samoa adventistu koledžas skolēni un skolotāji evakuēti uz drošāku zonu.

„Mūsu domas ir ar tiem, kas joprojām skaitās bez vēsts pazuduši, un ar viņu mīļajiem, kas cer viņus vēl satikt,” saka reģionā Adventistu Baznīcas vadītājs Berijs Olivers.

7,6 balles stiprā zemestrīce Indonēzijā sagrāva ēkas un izraisīja zemes nogrūvumus. Bet nākošā zemestrīce, kas bija 6,6 balles stipra un skāra Indonēzijas salu Sumatru, paņēma vairāk nekā 500 cilvēku dzīvības.

Bet Filipīnās plosās taifūni. ADRA tur strādā kopā ar vietējo Adventistu Sabiedrības Kalpošanas centru, lai izplatītu pārtiku vētras cietušajām ģimenēm. Taifūni ir nodarījuši postu vismaz pusmiljons cilvēkiem, nopostot viņu mājokļus vai appludinot tos. Ir simtiem bojāgājušo. Adventistu Baznīcas pārstāvji lēš, ka plūdos cietuši 5000 adventistu. Ir ziņojumi par vismaz 10 bojāgājušiem.

Adventistus dēvē par sektu

Septītās dienas adventistu Baznīca Moldovā uzskata par izaicinošu un aizvainojošu Pareizticīgo asociācijas paziņojumu, ka Adventistu Baznīca ir sekta, kurai ir sava konfesijāla Bībele un kas netic Kristum. Tā speciāli sasauktā preses konferencē paziņoja Eiroāzijas divīzijas Mācītāju asociācijas sekretārs Ilje Ļahu.

Pareizticīgo mācītāji regulāri izsaka pretenzijas pret Adventistu draudzēm, uzskatot tās par sektantiskām. Šoreiz situācija saasinājusies Moldovas galvaspilsētā Kišiņevā. Augusta vidū Adventistu Baznīca organizēja tur koncertu. Tas sākotnēji tika plānots Lielās nacionālās sanāksmes laukumā, īstenojot programmu „Seko Bībelei”. Taču pret to protestēja pareizticīgie kristieši. Koncertu nācās pārcelt uz pilsētas nomali Adventistu centrā.

„Adventistu Baznīcai ir savi pārstāvji Apvienotajās Nācijās. ANO nekad nelaistu savās struktūrās sektu,” preses konferencē skaidroja Ļahu. „Adventistu draudzes ir mazākumā salīdzinājumā ar Pareizticīgo Baznīcu, taču tas nenozīmē, ka mūsu tiesības ir jāierobežo. Ja mēs neticētu Jēzum Kristum, mēs nebūtu. Mums nav savas Bībeles, mēs lasām to pašu Bībeli, ko visi kristieši,” viņš piebilda.

Lielākā pusaudžu nometne adventistu vēsturē

ASV Viskonsinas štātā noticis lielākais Adventistu organizēts pusaudžu salidojums, kāds jebkad ir noticis. 35 tūkstoš pusaudžu augustā bija pulcējušies vietējā Vitmanas reģionālās lidostas teritorijā uz Ceļa Meklētāju nometni.

Šādus kopējus Ceļa Meklētāju salidojumus Starptautiskā CM organizācija rīko reizi piecos gados. Šoreiz tā notika lidostas teritorijā. Tas tāpēc, ka vieta izrādījās piemērotākā šāda līmeņa kopā sanākšanai. Kā žurnālam „Adventist Review” sacīja pasākuma izpilddirektors Rons Vaitheds, daudzi dalībnieki šim pasākumam bija gatavojušies gadiem un piedalījās tajā par pašu sakrāto naudu.

Pasākumu programma bija ārkārtīgi plaša. Daudzi izmantoja iespēju vizināties gaisa balonos, kāpt klintīs, burāt ar jahtām un piedalīties citās aktivitātēs. Nedēļas garumā nometnes organizatori bija noīrējuši vietējo sporta centru, dodot iespēju bērniem izmantot slidotavu, spēlēt iekštelpu futbolu un peldēties baseinā. Tas viss atstāja neaizmirstamus iespaidus un palīdzēja bērniem iegūt jaunus draugus, kas stiprina ticību Kristū.

Vienā pašā sabatā, 15. augustā, tika iz-

dalītas 40 tūkstoš pudeles ar dzeramo ūdeni, bija uzstādītas 100 pārvietojamās tualetes, 1000 dušu telpas, kā arī pārstrādātas atkritumu tonnas. Nometnē īpaša uzmanība bija pievērsta atkritumu šķirošanai un otrreizējai pārstrādei.

Lai gan izmantota bija tikai daļa no lidostas teritorijas, nometnes platība bija patiešām liela. No tālākās telts līdz pasākumu vietai bija jāiet pusotrs kilometrs. Nometnē piedalījās ap 1000 brīvprātīgo, neskaitot daudzos Ceļa Meklētāju komandierus un nodaļu vadītājus, kas bija ieradušies no visas pasaules.

Pusaudžiem bija iespēja iegūt jaunas zināšanas, daudz ko iemācīties un uzziņāt. Bez burāšanas, kalnos kāpšanas bija tādi nopietni mācību priekšmeti kā medicīniskās palīdzības sniegšana, starptautiskā palīdzība un pazudušo cilvēku meklēšana un glābšana. Šajās stundās bērniem mācīja izmantot Globālās pozicionēšanas sistēmu jeb GPS, lai, izmantojot jaunākās tehnoloģijas, varētu piedalīties dažādos glābšanas darbos.

Jaunieši pulcējas Vācijā

Tūkstošiem adventistu jauniešu augustā ieradās Vācijā, lai piedalītos Pan-Eiropas Adventistu Jauniešu konferencē. Tas bija piecu dienu garš pasākums, kura laikā pieaugušajiem jauniešiem kopā ar reģionālajiem draudžu vadītājiem bija iespēja piedalīties diskusijās par draudzēs aktuāliem tematiem.

Šī bija otrā šāda veida Pan-Eiropas Adventistu Jauniešu konference, kurā pulcējās vairāk nekā 4000 dalībnieku no 40 valstīm. Tās laikā uzstājās dažādi iedvesmojoši runātāji, bija iespējas apgūt jaunas zināšanas un piedalīties misijas pasākumos.

„Šis forums ir unikāla iespēja uzzināt, kā Adventistu Baznīca darbojas un kā mēs kā jauni cilvēki varam palīdzēt mainīt un pārveidot to,” sacīja Viktors Marlejs, Adventistu Baznīcas jauniešu vadītājs Norvēģijā.

Vairāk nekā 300 konferences dalībnieku piedalījās „Help for Kids” („Palīdzība bērniem”) rīkotā jociģā skrējienā – tā bija iespēja savākt ziedojumus „Help for Kids” aktivitātēm. Šī organizācija nodrošina brīvpusdienas, palīdzību mājas darbos, izglītību un medicīniskās palīdzības pakalpojumus, kā arī brīvdienu ceļojumus tādēļ dzīvo sliktos apstākļos Mīnhenē. Kopumā tika saziēdota ap 10 tūkstoš eiro.

Andrejs Āriņš,
adventistu Baltijas ūnijas
mācītāju nodaļas vadītājs.

DZIEDINĀŠANA

Mūsdienās dziedināšanas jautājums kļūst arvien aktuālāks, jo ārstēšanās arī mūsu valstī kļūst arvien dārgāka. Dziedināšana ir apzinīga darbība, izmantojot dažādas metodes, lai atjaunotos slimais cilvēks. Tādēļ ir vērts sekot sen zināmajai patiesībai: “Daudz vieglāk ir novērst slimību nekā to izārstēt.”

Pateicoties Dievam un vecākiem, mēs piedzimām šajā pasaulē, un pēc Dieva rīkojuma aiziesim no tās. Mēs visi tagad uz šīs zemes esam ierobežoti laikā un telpā, un kopā ar radību gaidām, kad reiz tiksīm atsvabināti no iznīcības, verdzības un iegūsim Dieva bērnu apskaidrību un svabadību, kad saņemsim savu bērnu tiesu, savas miesas pilnīgo atpestīšanu.” (Rom. 8:19-24) Ir pilnīgi skaidrs, ka mēs neiegūsim savus jaunos, no slimībām brīvos augšāmcelšanās ķermeņus tagad, jo visa radība ir pakļauta satrūdēšanas likumam, tāpēc kļūstam arvien vecāki, sejās parādās grumbas, izskats mainās un kļūstam uzņēmīgāki pret slimībām.

Dievs nekad šajā pasaulē neapsola mūžīgu jaunību. Gudrais vīrs Sālamans par pilnīgu sievu mums saka: “Daiļums viņ un skaistums paiet.” (Sal. pam. 31:30) Un tomēr Dieva atvēlētajā dzīves laikā vislabāk ir domāt par veselības un mūžīgās dzīvības jautājumiem. Vislabāk dzīvot veselīgi, laimīgiem, mīlot Dievu, sevi un līdzcilvēkus.

Manuprāt, mūsu dzīvēs pirmais solis ir izvēlēties būt veselīgiem. Savā laikā Jēzus, redzēdams slimnieku guļam, zi-

nādams, ka viņš jau 38 gadus bija gulējis nevesels, saka slimajam: “Vai tu gribi vesels kļūt?” (Jāņa 5:5-6)

Kas ir veselība?

Domāju, ka visaptverošāko definīciju sniedz Pasaules Veselības Organizācija. “Veselību” tā uzskata par “pilnīgas fiziskas, psihiskas un sociālas labsajūtas stāvokli”, uz kuru ikvienam esot tiesības.

Protams, par tiesību ievērošanu un labsajūtām varētu būt daudz jautājumu; arī par to, vai vesels cilvēks ir pielīdzināms mūsu sabiedrībā normālam cilvēkam? Pastāv taču tādas “tautas slimības” kā nikotīns, alkohols, narkomānija, pārmērīga ēšana un citas; pastāv arī lielu sabiedrības daļu skaroši deģenerācijas veidi, kā pārmērīga orientēšanās uz sasniegumiem, arī uz zaudējumiem, pārmērīga tiekšanās pēc labklājības, seksuālā valība, dažāda veida elkdievība un, un, un... Deģenerācijas veicina arī psihiskās, fiziskās un sociālās problēmas.

Psihiskās stabilitātes samazināšanās tieši ietekmē uzņēmību, noslieci uz jebkāda veida saslimšanu šaurākā nozīmē

– novājina imūnsistēmu, kuras uzdevums ir atvairīt infekcijas.

Apzinīgs kristietis spēs atrast pareizo līdzsvaru starp Dieva meklēšanu, lūgšanu, vispārcilvēcisko domāšanu un savas ticības piemērošanu.

Adventistu skats uz dziedināšanu

Septītās dienas adventistu vispasaules Baznīca pieņem Bībeles mācību par dziedināšanu, atbalsta tradicionālās ārstniecības metodes un piekriņķi ārstēšanai ar dabas ārstniecības līdzekļiem. Par šo viedokli varam lasīt grāmatā “Kristus dziedinošā kalpošana”, autore Elena Vaita.

“Vislabākie ārstniecības līdzekļi ir svaigs gaiss, saules gaismā, mērenība, atpūta, fiziskās nodarbības, pareizs uzturs, ūdens procedūras, bet, galvenais, – uzticēšanās dievišķajam spēkam. Ikvienam cilvēkam vajadzētu uzkrāt zināšanas par dabiskajiem ārstniecības līdzekļiem un to lietošanu. Ir būtiski izprast slimnieku ārstēšanas principus un apgūt praktiskās iemaņas, kas dod iespēju pareizi izmantot šīs zināšanas.

Dabisko dziedniecības līdzekļu lietošana prasa daudz uzmanības un pūļu, kas vairumam cilvēku liekas apgrūtinājoši. Dabiskais dziedināšanas un atjaunošanās process ir pakāpenisks, tādēļ nepacietīgajiem šķiet pārāk ilgstošs. Atteikšanās no savu kaitīgo iegribu apmierināšanas prasa upurus. Galu galā atklāsies, ka daba, ja to nekavē, savu darbu izdara gudri un labi. Fiziskā un garīgā veselība būs atalgojums tiem, kas paliks uzticīgi dabas likumiem.

Mēs parasti veltām pārāk maz vērtības veselības saudzēšanai. Daudz vieglāk ir novērst slimību, nekā to izārstēt. Katra cilvēka pienākums

paša un visas cilvēces labā ir izzināt dzīvības likumus un apzinīgi tos ievērot. Mums jāiepazīstas ar brīnišķīgāko no visiem organismiem – cilvēka ķermeni –, jāizprot dažādo orgānu funkcijas un atkarība citam no cita, lai tie varētu veselīgi darboties; jāizpēta prāta ietekme uz ķermeni, un ķermeņa – uz prātu, kā arī to pārvaldošie likumi.”

Dabas ārstniecības līdzekļi dos rezultātus, ja pieņemam un pēc iespējam pielietojam visus dabas ārstniecības līdzekļus: saules gaismu, svaigu gaisu, ūdens procedūras, pareizu uzturu, fiziskās nodarbības, atpūtu, mērenību jeb pašdisciplīnu un uzticēšanos dievišķajam spēkam.

Septītās dienas adventistu Baznīca nepieņem ne tradicionālām ārstēšanas metodēm, kurās tiek veikti pagāniskie, maģiskie, apvārdošanas, ekstrasensu vai citi rituāli. Baznīca nepieņem arī slimnieku ārstēšanai ar hipnozes palīdzību. Arī šeit Elenas Vaitas viedoklis grāmatā “Kristus dziedinošā kalpošana” (163.- 165. lpp.)

Ar hipnozes palīdzību stiprākais prāts pakļauj vājāko. Prāts tiek pievērsts cilvēkam, tādā veidā vadot slimu projām no Dieva un Viņa patiesā spēka Avota.

Dievs nevēlas, ka kāds cilvēks pakļautu savu prātu un gribu

cita kontrolei, palikdams par pasīvu rīku tā rokās. “Neviens cilvēks nevar būt dziedināšanas avots.

Teoriju, kuras pamatā ir princips, ka viens prāts valda pār otru, izdomāja sātans, lai paaugstinātu sevi un cilvēku filozofiju nostādītu dievišķās filozofijas vietā. Ja hipnozi lieto slimnieku ārstēšanai, tā iznīcina, nevis dziedina, tiek atvērtas durvis, pa kurām var ieiet sātans, lai pakļautu kā pārvaldāmā, tā arī pārvaldītāja prātu.” 164. lpp

Mudināsim cilvēkus paļauties nevis uz cilvēku, bet Dievu, jo slimās dvēseles un miesas dziedināšana nāk vienīgi no Dieva. “Jo Es dzīvoju, un jums būs dzīvot.” (Jāņa 14:19)

Dziedināšanas bībeliskais pamats

Sava vieta slimībai un dziedināšanai ir ierādīta Bībelē. Dieva radība pirms grēkā krišanas bija (Dieva izpratnē) perfekta un izdevies darbs. Cilvēks tajā dzīvoja pilnīgā har-

monijā ar Dievu un totāli orientēts uz Dievu. Sabrukums, slimība un nāve šajā radības koncepcijā neeksistē. (1Moz. 1:31)

Pēc grēkā krišanas mēs ieraugām cilvēku citā situācijā. Viņam nākas atstāt Ēdenes dārzu. Viņu ieskauj moka un sērgas, Viņam pretī stāv naidīga radība. Atbildība par sevi un zemi ir atstāta cilvēka paša rokās. Viņam ir piedāvāta izdevība izveidot tādu dzīvi, kas atbilst Dieva nodomam. (1Moz. 3:22)

Cilvēks spēj izvēlēties arī labo. Tomēr Viņš nav spējīgs labo izdarīt. Dievs atrod tikai dažus cilvēkus, kuri spēj pastāvēt Viņa priekšā un kas paļaujas uz Viņu (1Moz. 6:5-8). Cilvēka grēcīgai dabai ir tieksme novirzīties no Dieva likumiem. Pateicoties Jēzus nopelnam, sākās atdzimšanas un atveseļošanās process. Mēs visu mūžu atrodamies šajā atdalīšanās procesā – no vecā cilvēka grēcīguma uz jaunā cilvēka svēttapšanu. (Efez. 4:15)

Slimība un nāve, neapšaubāmi, ir grēka sekas. Ne vienmēr individuālā slimība ir individuāla grēka sekas. Viena cilvēka (Ādama) grēks beigu beigās ietekmē visu cilvēci. Un tomēr Dievs visu kontrolē. Dievs spēj izmantot slimību, lai

pievērstu mūsu uzmanību mūsu grēkam – arī kā korekcijas līdzekli, lai novērstu vēl lielāku ļaunumu un tuvinātu Dievam (Ījaba piemērs).

Grēks sākas ar iekšēju domu un motivāciju, un tas cilvēku tālāk noved pie ārēji redzamas nepaklausības. Šī nepaklausība ietekmē visu cilvēku (Romiešiem 3:23), un viņā rodas vainas sajūta, kas izpaužas fizisko, psiholoģisko un garīgo labklājību.

Lai labāk izprastu cilvēka dabu, mums jāzina, ka Bībelē cilvēks attēlots kā vienota un pilnīga būtne.

Ķermenis, dvēsele un gars

“... jūsu gars, dvēsele un miesa visā pilnībā lai paliek bezvainīgi līdz mūsu Kunga Jēzus Kristus atnākšanai.” (1. Tesalonīkiešiem 5:23)

Ķermenis: norāda uz personas fizisko eksistenci.

Gars: termins, kas apzīmē prāta spējas un domas, ar kuru starpniecību Dievs sarunājas ar cilvēku.

Dvēsele: izpaužas emocijās un vēlmē. Mēs tās nevaram atdalīt vienu no otras. Viss ir Dieva radīts, un visam ir jāpakaļaujas Svētā Gara spēkam, kas dara svētu.

Dziedināšanas piemēri Jaunajā Derībā

Bībelē ir daudzi dziedināšanas piemēri. Jaunajā Derībā vien ir vismaz divdesmit divi Jēzus veiktās dziedināšanas apraksti. Jēzus veiktajām brīnumainajām dziedināšanām kā brīnumam vispār piemīt zīmju raksturs. Piemēram: no dzimšanas aklā dziedināšana (Jāņa 9:1-4). Runa ir par zīmēm, „kas ticīgajiem ies līdzi” (Mark. 16:17). Zīmes veidā tiek demonstrēts, ka cilvēka problēmas izkūst Dieva spēkā. Dievs kritušajā radībā atjauno savu nevainojamo darbu. Viņš tikai dod mājieni par šo savu nodomu - ar šo zīmju starpniecību.

Gara, dvēseles un ķermeņa dziedināšana

Pārskatot Jēzus veikto dziedināšanu Jaunajā Derībā, varam ievērot, ka par personisku grēku runa ir tikai dažreiz. Pie daudziem no pieminētajiem dziedināšanas brīnumiem “citu vaina” pie saslīmšanas šķiet lielāka nekā “pašu vaina”. Kā slimība galvenokārt izpaužas pasaules nolemtība nāvei, nevis tas, ka indivīds ir sapīnies grēkā. Tomēr īsti galvenie verdzības, neveiksmju un slimību avoti ir tādi kā tieša kontaktēšanās ar sātanu, mantojums iedzimtības ceļā, kontaktēšanās ar starpniekiem (5Moz. 18:9-13), saistības ar dažādiem okultiem priekšmetiem un dažādas māņticības un horoskopi.

Bībelē atklājas arī galvenās sātanisko spēku klātbūtnes pazīmes. Tās ir:

- Nelikumīgi piesavinātas lietas (5Moz. 27:17-19).
- Nelikumīga intīmā dzīve (5Moz. 27:20-23).
- Ilgstošas finansiālās grūtības (5Moz. 27:19-22).
- Dažāda veida slimības.
- Psiholoģiskās un garīgās problēmas.
- Neveiksmīga personiskā dzīve.
- Pakļautība dažādām nejaušībām.
- Burvestības un izvirtība.
- Gribas trūkums, neizlēmība.
- Tieksme uz narkotiskām vielām un alkoholu.
- Agra nāve, pašnāvība.
- Pretošanās Dieva Vārdam – Bībelei.

Ir jāatceras, ka sātana izcelsme ir neloģiska, tādēļ daudzām

nelaimēm nav loģiska izskaidrojuma. Jēzus veiktajos dziedināšanas aprakstos ir veiktas dažādu cilvēku dziedināšanas, dziedinot gan garu – prātu, gan dvēseli, gan ķermeni.

Gara dziedināšana

Bībelē ir aprakstīta arī apsēstā gerazieša dziedināšana (Mark. 5:1-20 un Lk. 8:26-40).

Šajā dziedināšanas procesā Jēzus apsēsto, kurš vaino Dievu, atbrīvo no nešķīstiem dēmonu gariem, dziedina prātu, izmaina morālās un ētiskās vērtības, dara par savu paklausīgo Dieva bērnu un liecinieku.

Astoņi dvēseli dziedinošie soļi, manuprāt, ir aprakstīti Bībelē Jāņa 4:1-42.

Jēzus dziedina neveiksmnieci, kurai, domājams, bija mazvērtības komplekss, atkarības sajūta, vainas apziņa un bailu sajūta.

1. Viņš veido sociālu kontaktu. Jēzus attīsta sarunu pie akas, kas, acīmredzot, ir ļoti dziļa - apmēram 30 metri. Tas parāda, ka Jēzus nevarēja dabūt ūdeni bez jebkādas krūkas. No otras puses, akai bija ļoti dziļa nozīme tā laika sabiedrībā. Tā arī bija ļoti karsta diena. Jēzus zināja un pielietoja vienkāršus komunikācijas principus. Viņš iet un tikai tad sludina, nevis sludina un tad pamet cilvēkus.

Ir jāatceras, ka sātana
izcelsme ir neloģiska, tādēļ
daudzām nelaimēm nav loģiska
izskaidrojuma.

2. Jēzus atrod kopēju pamatu. Kamēr Jēzus runā ar cilvēkiem, pirmā lieta, ko Viņš dara, ir - atrod kopējās lietas. Jēzus bija ieinteresēts palīdzēt šai sievietei, tāpēc viņš šeit bija atnācis. Viņš nesāk ar paziņojumu, kas viņš ir, bet ar lūgumu: “Dod man dzert!” Seko atbilde: “Kā tu, jūds būdams, prasi dzert no manis, samārietes?” (Jņ. 4:7-9) Ar vienu jautājumu Viņš nojauc sociālās, rasu un kultūras barjeras. Sieviete uzreiz nesaprata šī jautājuma dziļumu, bet sajuta nopietnību. Šis cilvēks viņu pieņēma un runāja ar viņu, Jēzus ar šo jautājumu sevi nostādīja uz tās pašas pakāpes, veidojās draudzība. Draudzība vienmēr ir divvirzienu ceļš - dodot un ņemot. Jēzus tālāk novērš sarunu uz garīgām lietām. Seko jautājums, kas interesē samarieti.

3. Jēzus izsauc intereses pieaugumu, piedāvājot sievietei “dzīvo ūdeni” (Jņ. 4:10-15). Protams, Svētais Gars var modināt citos cilvēkos garīgas intereses, bet mēs varam būt instrumenti Viņa rokās.

4. Jēzus iekustina saskarsmi ar piezīmi (Jņ. 4:10), un tad samāriete atsaucās: “Kungs, dod man tādu ūdeni, ka man vairs neslāpst un nav jānāk šurp smelt!” (Jņ. 4:15)

5. Jēzus palīdz saprast īsto vajadzību, sakot: “Ej, sauc savu vīru un nāc šurp!” Seko atbilde: “Man nav vīra.” Šis ieraksts no konkurējošās reliģijas ātri atklāj, ka zina par sievietes vīstumsākajiem un visintīmākajiem noslēpumiem. Nav jābrīnās par attieksmes maiņu.

6. Jēzus nenosoda sievieti, bet uzslavē: “Tu pareizi esi sacījusi - man nav vīra.” Sieviete saprata, ka līdz šim bija pūlējusies veltīgi, visas sešas akas bija cauras, tās nevel-

dzēja slāpes. Tagad viņa stāv pie daudzsološās “septītās akas” (18.-19.p.). Samāriete nevarēja palikt vienaldzīga grēka tumsā, Jēzus bija atnācis, lai piedotu un dāvinātu mīlestību. Kāds ir teicis: “Jūs noķerat vairāk mušas ar medu nekā ar etiķi.” Evaņģēlijam durvis atver uzslava, ne kriticismis. Katrā cilvēkā ir vismaz viena uzslavas vērta lieta vai īpašība.

7. Jēzus palika pie galvenā jautājuma – no “kur pielūgt” uz “ko un kā pielūgt” (20.-24.p.). Lai gan sievietes jautājums par pielūgsmes vietu bija labs un normāls, tomēr tas nebija svarīgākais. Pielūgsmes vieta ne tuvu nav tik svarīga kā pielūdžēja attieksme. Jēzus samārietei piedāvā pielūgsmi ar pilnīgāku ticību, kas balstīta “Garā un patiesībā”.

8. Samāriete personīgi sastapās ar Jēzu Kristu. Jēzus klātbūtne pilnīgi izmainīja samārietes dzīvi un plānus. Par to liecina samārietes atstātais “ūdens trauks” (28.p.). Līdz šim viņa bēga un kaunējās no līdzcilvēkiem, uz Jēkaba aku ūdeni nāca smelt viena, kad citu nebija. Tagad viņa aiziet, lai liecinātu par “dzīvo ūdeni”. Kristus pārliecināja samārieti par viņas vērtību. Neveiksmīniece, nomāktā sieviete kļūst par veiksmīgu, veselīgu Jēzus Kristus liecinieci.

Slimā ķermeņa dziedināšana

Domājot par slimā ķermeņa dziedināšanu, atgriezīamies pie Betezdas dīķa (Jāņa 5:5-14).

Jēzus iesāk sarunu ar slimnieku, kurš 38 gadus bija gulējis nevesels, jautājot: “Vai tu gribi vesels kļūt?” Slimais sūdzas par savām iedomātām problēmām, kuras, viņaprāt, traucē tik ilgu laiku atveseļoties. Jēzus neielaižas sarunā, bet saka: “Celies, ņem savu gultu un staigā!” Jēzus rīkojumam sekoja dziedinājums un rezultāts: slimais piecēlās un varēja doties uz mājām. Jēzus ieteica šim dziedinātajam cilvēkam neturpināt grēkot – pozitīvi mainīties.

Dziedināšanas metodes Bībelē

Jēzus savā zemes dzīves kalpošanas laikā pielietoja draudzes dažādas dziedināšanas metodes, iesākot ar vārda iz-

teikšanu līdz pat īpaša maisījuma veidošanai neredzīgā cilvēka acīm.

Esmu pārliecināts, ka draudzei ir dotas vairākas dziedināšanas metodes.

Ticīgo roku uzlikšana:

“Neveseliem viņi (ticīgie) rokas uzliks, un tie kļūs veseli.” (kļūs labāk- Marka 16:18)

Šis apsoliījums sevī ietver laika procesu, daži saņem dziedināšanu arī uzreiz. Atceros savu māti, kad viņa bija slimnīcā ar augstu temperatūru, apciemojuma laikā veicām aizlūgšanu par viņu, uzliekot rokas uz pieminētā apsoliījuma pamata. Aizlūgšanā piedalījās pieredzes bagāta ārste – terapeite.

Rezultātā – dažu minūšu laikā temperatūra nokritās no 40 uz 36,7 grādiem. Klātesošā ārste sacīja, ka kaut ko tādu savā praksē piedzīvojot pirmo reizi. Tiešām Dieva brīnums!

Draudzes vecaju aicināšana saskaņā ar Jēkaba 5:14-15:

Draudzē ir izstrādāta noteikta kārtība, kādā veidā šim dziedināšanas procesam ir jānotiek, par to šī raksta noslēgumā. Vispirms vajadzētu sarunāties ar Dievu, stāstot Viņam par savu problēmu un sajūtām, ja tas ir iespējams, un lūdzot gudrību, ko tālāk darīt, tad rīkoties saskaņā ar Dieva ieteikumu, savu sirdsapziņu.

Visbiežāk tā ir diagnozes noteikšana, konsultējoties ar savu ārstu un izvēloties atbilstošas zāles, jo bieži ārsti ir instrumenti Dieva rokās.

Tajā pašā laikā vajadzētu lūgt par sevi, lai noskaidrotu iespējamās slimības izcelsmes iemeslu un atrastu iespēju novērsties no tiem, lūgšanās vēlams iesaistīt ticīgos- brāļus un māsas.

Ja slimniekam joprojām nepaliek labāk, vajadzētu uzaicināt draudzes vecajos, lai tie slimnieku svaids ar eļļu.

Dievs uz šādu lūgšanu atbildēs ar dziedināšanu vai pagaidi, vai arī „Tev pietiek ar Manu žēlastību...” (2Kor. 12:9) Uz lūgšanām slimnieks var gaidīt un saņemt saprotamā veidā visdažādākās atbildes no Dieva, ja slimnieks ir izvēlējis: “Lai notiek Dieva prāts!”

Personīgi pirms vairāk nekā piecpadsmit gadiem iekļuvi smagā auto avārijā un nokļuvi slimnīcā. Pēc četrām dienām reanimācijā, kad mani pārveda uz palātu, uzaicināju draudzes vecajus aizlūgt par mani un svaidīt ar eļļu – mani gulošu. Lūgšanas un svaidīšanas laikā sajutu tādu kā virpuli, kurš

izgāja man cauri, tas bija piektdienas vakars. Nolēmu sabatu pavadīt, guļot slimnieka gultā, un svētdien celties augšā. Dieva žēlastībā svētdien arī piecēlos un staigāju, jutos vesels līdz šai dienai. Ārsti brīnījās par manu tik strauju atveseļošanos.

Īpašas draudzes aizlūgšanu sapulces

Draudzei Dievs ir devis dažādas dāvanas, kuras var izpausties arī dāvanā dziedināt. Šādās sapulcēs jāveic sagatavošanās darbi: grēku nožēla, izsūdzēšana, aizlūgšana vienam par otru, savstarpēja piedošana un pilnīga savstarpēju attiecību atjaunošana. Vēlams īpaši smagos gadījumos sapulces dalībniekiem diennakts gavēnis. Šīs aizlūgšanas laikā slim-

nieks var atrasties blakus lūdzējiem vai citā vietā.

Vadīju nakts aizlūgšanas draudzes sapulci, kura sākās ar saules rietu sabata vakarā un noslēdzās svētdien sešos no rīta.

Lasījām grāmatu “Lielā Ārsta pēdās”, tagad nosaukums “Kristus dziedinošā kalpošana”, un lūdzām. Pirms sešiem no rīta veicām blakusistabā gulošās slimnieces svaidīšanu ar eļļu (Jēk. 5:14-15) un atstājām lielā Ārsta ziņā. Pēc stundas uz šo lūgšanu saņēmām atbildi – slimniece viegli aizmigla nāves miegā.

Viltus brīnumi un dziedināšana.

“Daudzi uz Mani sacīs tanī dienā: “Kungs! Kungs! Vai mēs Tavā Vārdā neesam nākošas lietas sludinājuši, vai mēs Tavā Vārdā neesam velnus izdzinuši, vai mēs Tavā Vārdā neesam daudz brīnumu darījuši? Un tad Es tiem apliecināšu: “Es jūs nekad neesmu pazinis; ejiet prom no Manis, jūs, ļauna darītāji.” Mt. 7:22-23. Dziedināšanu varam saņemt no Dieva, kurš vēlas darīt mūs veselus un laimīgus šeit un visā mūžībā, vai arī no sātana – viņa sātanisko pakalpojumu caur visdažādākajiem viltojumiem, iegūstot īslaicīgo laimi un mūžīgo bojāeju.

Pirms pieņemam dziedināšanas pakalpojumus, būtu jānoskaidro, vai kalpotājs- mācītājs, draudzes vecākais, ticīgais – pārstāv draudzi, kura tur visus desmit Dieva baušļus un Svētā Gara vadībā ar savu mācību un kalpošanu apliecina, ka seko Jēzus piemēram un mācībai, un uzticas Viņam. Vai dziednieks pats ir izvēlējis Bībeli par savas ticības pamatu un vai viņam ir personiskās attiecības ar Dievu!

Vislabāk meklēt palīdzību savā draudzē pie savas draudzes vecajiem un ticīgajiem.

Sastapu jaunu vairāku bērnu māti, kura pārvietojās ratiņkrēslā. Viņa dzīvoja daudzstāvu mājas piektajā stāvā. Saņēmu uzaicinājumu šo ģimeni apmeklēt. Apmeklējuma laikā noskaidroju, ka vīrs šo ģimeni pametis tādēļ, ka sieva pēc neveiksmīgas ārstēšanās saslima ar meningītu.

Kad bērnu mātei jautāju par sociālām vajadzībām, viņa sacīja, ka ir labi kaimiņi, kuri palīdz. Kad jautāju, vai viņa tic Dievam un lasa Bībeli, viņa “izslēdzās”, vairs nerunāja un it kā nedzirdēja. Kad jautāju, vai lasa avīzes un žurnālus – apstiprināši atbildēja.

Kas bija noticis?

No dziedniekiem šī slimniece bija saņēmusi deviņus ārstēšanās seansus, mazliet viņai kļuva labāk, bet tagad bija nobloķēts garīgais centrs. Lai gan dziednieks bija aizdedzis svecīti, atvēris Bībeli un teicis dievvārdus, šai sievietei garīgais centrs vairs nedarbojās... Neesmu atradis Bībelē, ka Jēzus masveidā dziedināja cilvēkus, un cilvēki, kurus Jēzus dziedināja, dziedināšanas laikā apkrita...

Lūgšana par slimnieku

Kad ieteicama svaidīšana ar eļļu?

“Ja kāds starp jums ir nevesels, lai viņš ataicina draudzes vecākus, un tie lai lūdz Dievu par viņu, to svaidīdami ar eļļu tā Kunga vārdā. Un ticīga lūgšana izglābs slimo, un tas Kungs viņu uzcelš. Un, ja viņš grēkus būtu darījis, viņam tiks piedots.” (Jēk. 5:14,15)

Svaidīšana ar eļļu parasti notiek, aizlūdzot par fiziski slimajiem. Tekstā sacīts: “Ja kāds starp jums nevesels.” Svaidīt ar eļļu nevajadzētu katras vienkāršas fiziskas neveselības gadījumā. To vajadzētu atstāt nopietnas saslimšanas gadī-

jumiem, tomēr ne atrodoties uz nāves gultas. Dažās vietās citu konfesiju tradīciju ietekmē, kurām svaidīšana ar eļļu ir pēdējais rituāls pie mirstoša cilvēka, tā gandrīz kļuvusi par veltīgu ceremoniju.

Svaidīšana nav paredzēta mirstošo svētīšanai, bet gan dzīvā dziedināšanai. Tā ir nopietnu fiziskās veselības traucējumu apzināšanās un paļaušanās uz Dievu, pat pirms meklējam palīdzību pie cilvēkiem. Tā ir vēršanās pie Dieva kā pirmā nevis pēdējā.

Pirmie Septītās dienas adventistu draudzes vadītāji bieži veica svaidīšanu ar eļļu. Elena Vaita un viņas ģimenes locekļi ir svaidīti ar eļļu vairākkārt dažādos neveselības gadījumos. Svaidīšana ar eļļu notika vairāk nekā tikai izņēmuma gadījumos (no sludinātāja rokasgrāmatas).

Dievišķās dziedināšanas priekšnosacījumi ietver šādus principus:

1) ticību, ka Dievs var dziedināt un to darīs;

2) grēku nožēlu un izsūdzēšanu; un piedošanas saņemšanu no Dieva un līdzcīvēkiem;

3) atteikšanos no tumsas spēkiem, gavēni un aizlūgšanu (ja ir šīs saistības);

4) pilnīgu paklausību Dieva Vārdam (Ps.66:18);

Veselīga domāšana ir viens no labākajiem līdzekļiem cīņā ar slimībām.

5) apņemšanos ievērot veselīgu dzīvesveidu. Daudzas slimības ir sliktu dzīves ieradumu sekas. Dievs labprāt piedod mūsu pagātnes grēkus, bet ir pārgalvīgi lūgt, lai Dievs dziedina ķermeni, ja domājam turpināt sliktos ieradumus;

6) vēlēšanos lietot arī cilvēku radītus dziedniecības līdzekļus. “Katrs labs devums un katra pilnīga dāvana nāk no augšienes.” (Jēk. 1:17) Dievs jau var būt devis gudrību ārstam, pie kura Viņš vada slimo. Dievs dara brīnumus, bet bieži Viņš izvēlas darboties ar dāvanām, kuras ir ielicis cilvēka rokās;

7) uzticēšanos Dieva prātam. Dažreiz Dievs dziedina tūlīt, dažreiz pakāpeniski, dažreiz nekad. Tomēr no Dieva varam saņemt atbildi. Ja slimais cilvēks netiek dziedināts uzreiz, to nevajadzētu izskaidrot kā viņa garīga vājuma pazīmi vai Dieva nevēlēšanos dziedināt. Kalpošanu vajadzētu nobeigt ar pārliecību, ka viss ir nodots Dievs rokās un ka Dievam var uzticēties.

Šie dievišķās dziedināšanas priekšnosacījumu principi nav vienīgie principi, lai saņemtu dziedināšanu. Dievam ir arī citi principi, par kuriem varam nezināt, bet arī šie principi ir pietiekoši, ja tos īstenojam. Izvēloties sākt jaunu dzīvi, lai saņemtu palīdzību īstā laikā, mums jāiemācās pilnīgi uzticēties Dievam, saņemt atbildes uz lūgšanām, saskatīt Dieva vadību ikdienā un pateikties Dievam par to.

Veselīga domāšana ir viens no labākajiem līdzekļiem cīņā ar slimībām.

Visbeidzot, mums jāiemācās priecāties par mums šeit atvēlēto dzīves laiku! Priecīgs, apmierināts, mundrs garastāvoklis ir veselība miesai un spēks dvēselei (Sal.pam. 17:22).

Intervēja:
Aidis Tomsons

Vispasaules veselības un dzīvesveida KONFERENCE

Šī gada vasarā Adventistu Baznīcas Latvijā Veselības nodaļas vadītājs Agris Bērziņš devās uz Šveici, kur notika veselības un dzīvesveida konference. Tajā piedalījās Adventistu draudžu pārstāvji no visas pasaules. Šī ir intervija ar Agri par redzēto, dzirdēto un uzzināto.

Kas šobrīd Adventistu draudzēm pasaulē šķiet svarīgākais, kam Veselības misijas kalpošanā ir jāpievērš uzmanība?

Jau vairāk nekā 150 gadus Adventistu Baznīca veselības misijas kalpošanā uzsver holistisko (veseluma) pieeju cilvēka personībai. Prioritātes ir palikušas nemainīgas līdz pat mūsu dienām, jo tām ir Bībelisks pamatojums: “Mīļais, es tev novēlu visās lietās labklājību, veselību, lai tu būtu spēcīgs garā.” /3.Jņ.1:2, NLT – New Living Translation/ un kuras paspilgtina arī Praviešu Gars: “Pasaulē šodien vajadzīgs tas, ko tai vajadzēja jau pirms deviņpadsmit gadsimtiem – Kristus atklāsmē. Ir nepieciešamas lielas reformas, un tikai Kristus žēlastībā iespējams paveikt fizisko, prāta un garīgo atjaunošanu.” /Kristus dziedinošā kalpošana, 143./ Ja mūsu prāts ir skaidrs, ķermenis vesels un sirds pildīta ar žēlastību, tikai tad mēs varam runāt par dzīves pilnību, kurai tikām radīti un, kuru Jēzus vēlas mūsos atjaunot.

Kādi ir galvenie izaicinājumi Baznīcai?

Tā kā Adventistu draudžu pārvaldībā šobrīd atrodas 168 slimnīcas, 3 medicīnas universitātes, vairāk nekā 50 māsu skolas, kā arī vairākas zobārstniecības izglītības iestādes, tad kā liels pēdējā laika izaicinājums veselības kalpošanas jomā ir uzturēt un veicināt jau esošo Adventistu veselības iestāžu darbu, attīstīt jaunas veselības aprūpes metodes, ņemot vērā preventīvo un holistisko pieeju, kā arī izveidot jaunas veselības aprūpes iestādes, īpaši tanīs zemēs, kur strauji izplatās HIV un AIDS.

Saistībā ar globālo krīzi uzlabot to cilvēku dzīves kvalitāti,

kuri cieš un kuriem netiek nodrošinātas pamatvajadzības.

Nauda ir nepieciešama, bet jāņem vērā, ka tā ir tikai daļa no veselības misijas darba instrumentiem.

Vēl kāda lieta, kura palikusi prātā no kādas paneldiskusijas – daudzi adventistu draudzes locekļi neatzīst veselības kalpošanas svarīgumu, tāpēc svarīgs izaicinājums, manuprāt, arī Latvijas draudzēm ir veikt informatīvo un izglītojošo darbu tieši draudzes iekšienē.

Kas tas īsti bija par pasākumu Šveicē, uz kuru tu devies, un kas tur notika?

No 6. līdz 11. jūlijam Ženēvā notika Vispasaules Adventistu Baznīcas Veselības nodaļas rīkota konference, kurā piedalījās veselības nodaļu vadītāji un adventistu medicīnas darbinieki no visas pasaules, kopskaitā apmēram 500 dalībnieki. Konferences dienas kārtība bija ļoti intensīva: plkst.8 jau tika prezentēta dienas galvenā tēma, kurai visas dienas garumā bija pakārtotas citas 5-7 prezentācijas par dažādiem veselības un veselīga dzīvesveida tematiem. Pēcpusdienā konferences dalībnieki steidzās uz jau iepriekš sev izvēlētajiem interaktīvajiem semināriem. Katru dienu tika rīkota vismaz viena paneldiskusija ar mērķi izvērtēt dienas svarīgāko informāciju: vai sniegtā informācija ir balstīta uz pierādījumiem, vai darbības modeļi un stratēģijas ir saskaņā ar Dieva principiem. Konferencē piedalījās un klātesošos uzrunāja arī mūsu Ģenerālkonferences prezidents Jans Polsens un viceprezidenti Teds Vilsons un Lovels Kūpers. Tāpat konferencē piedalījās un uzstājās pārstāvji no pasaules veselības organizācijas (PVO). Kā mēs zinām, PVO galvenā mītne atrodas

tieši Ženēvā, kas bija arī viens no iemesliem, kāpēc šī konference norisinājās šajā pilsētā.

Konferences mērķis bija atklāt mūsu dzīvesveida nozīmīgo lomu attiecībā pret mūsu veselību un labsajūtu. No jauna tika pasvītots, ka mūsu laikmeta izplatītākās slimības – sirds-asinsvadu, diabēts, audzēji –, galvenokārt, ir nepareiza dzīvesveida rezultāts. Vēl tika uzsvērts, ka daudz šo slimību profilaksē un ārstēšanā var palīdzēt veselīga dzīvesveida principi. Un tas arī ir mūsu kā Adventistu Baznīcas uzdevums – popularizēt veselīgu dzīvesveidu.

Daļu no konferencē lasītajām lekcijām un prezentācijām var atrast sekojošā mājas lapā: www.healthministries.com/presentations

Kāpēc tu tur gribēji doties?

Vispirms Šveice man ir īpaša zeme, jo tur dzīvo ļoti tuvi un mīļi cilvēki. Pirms vairākiem gadiem mācoties Austrijā teoloģiju, bieži brīvo laiku pavadīju Šveicē. Vēl līdz šim katru gadu atvaļinājumā centāties ielāņot laiku iemīļotajai kalnu zemei, bet nu jau pagājušajā gadā sapratām, ka uz priekšu šādas iespējas neredzam.

Saistībā ar konferences apmeklējumu, mūsu ģimenei tas ir īpašs piedzīvojums ar Dievu! Uzaicinājumu piedalīties šajā konferencē saņēmām kādu pusgadu iepriekš. Nebija šaubu, ka piedalīšanās konferencē varētu būt kā pozitīvs lādiņš Latvijas veselības kalpošanas nodaļas vadīšanā. “Dievs, es vēlos turp nokļūt! Bet iespējas neredzu, ja tas ir Tavs prāts, tad pasīkīr ceļu!” tā bija mana un vēlāk arī manas ģimenes lūgšana. Konferencē ticībā reģistrējāmies jau laikus, turpinājam lūgt, gaidīt un meklēt resursus. Tikai piecas dienas pirms izbraukšanas ceļš pašķīrās.

Kāds, tavuprāt, ir galvenais ieguvums no šī pasākuma, un kāds ir tavs personiskais ieguvums no tā?

Galvenais ieguvums bija no jauna apzināties, ka mums kā Adventistu Baznīcai ir jāpalīdz cilvēkiem dzirdēt Evaņģēliju, kura cieša sastāvdaļa ir vēsts par veselīgu dzīvesveidu un arī reāla medicīniskā palīdzība, aprūpe. Mums ir jāmacās tā kalpot, kā to darīja Jēzus. Personīgi ieguvu plašāku ieskatu veselības kalpošanas jomā, redzot un dzirdot par to, kā šis darbs tiek veikts dažādās pasaules daļās.

Svarīgi bija dzirdēt Adventistu Baznīcas vadības nostāju veselības kalpošanā. Vēlos minēt dažus punktus no konferencē pieņemtās rezolūcijas. Konferences noslēgumā pilna rezolūcija (6 punkti) tika nosūtīta Pasaules Veselības Organizācijai.

1. Septītās dienas adventistu Ģenerālkonference apņemas vairāk pasludināt tai uzticētos principus: vispārēja taisnīguma principu, brīvību, tīra ūdens un uztura pieejamību, nediskriminējošu vispārējās veselības aprūpes pieejamību.

2. Septītās dienas adventistu Ģenerālkonferences Administratīvā komiteja kā vispasaules Septītās dienas adventistu Baznīcas pārstāvis apņemas atkārtoti uzsvērt saviem pilnvarotajiem biedriem, ka veselības kalpošana ir viens no trim galvenajiem draudzes misijas mērķiem.

3. Septītās dienas adventistu Ģenerālkonferences Administratīvā komiteja atzīst un ņem vērā Pasaules Veselības Organizācijas izvirzītās prioritātes, mudinot integrēt šos principus vietējo draudžu, konferenču, ūniju un divīziju veselības kalpošanas nodaļās.

Kā tu iegūtās atziņas un idejas grasies īstenot tagad Latvijas draudzēs?

Pirmkārt, rūpēties par to, lai Latvijas Adventistu draudžu locekļi būtu informēti par veselīgu dzīvesveidu – 8 Dieva

dotiem veselīgas dzīves principiem - un būtu motivēti tos īstenot savā dzīvē, tādējādi izsargājoties no izplatītām slimībām. 2.Mozus 15:26: “Ja jūs klausādami klausīsīt Tā Kunga, sava Dieva, balsij un darīsīt, kas taisns Viņa acīs, un ievērosīt Viņa baušļus, un turēsīt Viņa likumus, tad Es pār jums nelikšu nākt tām slimībām, kādām Es esmu līcis nākt pār ēģiptiešiem, jo Es esmu Tas Kungs, jūsu Ārsts.”

Otrkārt, veicināt veselības kalpošanu katrā draudzē, lai katra draudze praktiski varētu palīdzēt apkārtējai sabiedrībai un dalīties ar informāciju par veselīgu dzīvesveidu. Veselības izstādēs, Veselības klubos, citos veselības veicināšanas pasākumos.

Treškārt, veicināt sadarbību starp draudzēm informācijas un pieredzes jomā, kā arī sadarboties ar pašvaldībām un organizācijām, kas atbalsta mūsu principus.

Kā resursu nosprausto mērķu īstenošanā vēlos piesaistīt nesen dibināto biedrību “Latvijas Veselības Misija”.

Kas ir galvenie izaicinājumi Latvijā veselības misijas kalpošanā?

Dažādi stereotipi un dažkārt nepareizi priekšstati par veselību un veselīgu dzīvesveidu tieši adventistu draudzes locekļu vidū. Tas varētu būt saistīts ar kādu negatīvu pieredzi pagātnē. Piemēram, kāds ir pārāk izcēlis vienu no vairākiem veselības principiem, atstājot novārtā pārējos.

Ņemt vērā, ka līdzekļi ir tik, cik tie ir, bet nenolaist rokas, jo pats Dievs, kam pieder viss, izsūta mūs šajā darbā.

Kādu tad tu redzi nākotni šajā jomā Latvijā? Tavs nākotnes vīzijas redzējums.

Katra draudze kā veselīga dzīvesveida centrs, kas ir kā “pilsēta, kas stāv kalnā un nevar būt apslēpta”!

PIEDZĪVOJUMI AR DIEVU

Piedzīvojumi ar draugiem. Piedzīvojumi skolā vai augstskolā. Piedzīvojumi izbraucienā, pārgājienā, laivu braucienā vai ceļojumā. Piedzīvojumu jauniešiem netrūkst. Katra diena ir jaunu piedzīvojumu apvīta, bet tam visam pa vidu, kādi ir tavi ikdienas piedzīvojumi ar Dievu? Kā tie ietekmē dzīvi!?

Arnolds Āriņš

Piedzīvojumi ar Dievu man ir kā mazi garīgās dzīves ceļa pagriezieni. Ir skaidrs, ka mēs visi esam grēcīgi, un tieši tāpēc Dievs īpaši strādā ar katru no mums, lai mūs attīrītu un sagatavotu mūs Tēva mājām debesīs. Katrs mans piedzīvojums ar Dievu ir vairojis manu ticību un pašvērtību uz Viņu. Manuprāt, piedzīvojumi ir tie, caur kuriem Dieva Vārds kļūst dzīvs, tāpēc arī tie mums ir

tik ļoti nepieciešami, tie ir kā dzīvais ūdens mūsu dvēselei. Piedzīvojumi ir tā garīgās dzīves daļa, kuru neviens mums nespēs ne atņemt, ne grozīt, tāpēc katrs lūgšim, lai Dievs caur tiem atklātos mums arvien vairāk.

Madara Daukste

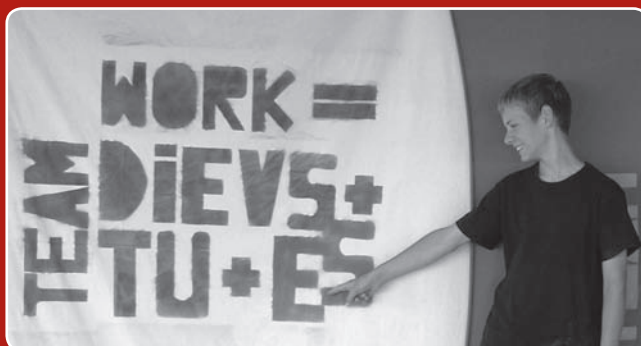
Personīgie piedzīvojumi ar Dievu ir fantastiska klātbūtnes efekta sajūta – līdzīgi kā 4D vai kaut kas līdzīgs; tas parāda, cik ļoti tuvs tu patiesībā esi Dievam, gan emocionālā, gan fiziskā ziņā. Man pašai personīgi bieži ir tā, ka es, redzot Viņa brīnumus un konkrētas lietas, ko Dievs dara manā dzīvē, tieši fiziski jūtu Viņu

stāvam man līdzās, es jūtu Viņa klātbūtni. Un tas mani stiprina, galvenokārt, uzticībā, pašvērtībā un ticībā uz Viņu.

Nepārprotami varu teikt, ka manu dzīvi tie ietekmē tikai pozitīvi, un šie piedzīvojumi ir liecība visiem kristiešiem un katram cilvēkam personīgi, tāds kā apliecinājums – Dievs mani zina un mīl, un atceras par mani! Tas ietekmē tieši veidā un liek justies priecīgam un laimīgam, apzinoties par Viņa eksistenci un rūpēm. To, ka tie ir reāli brīnumi, manu prāt, izjūt tieši tie cilvēki, kuri tajā ir bijuši tuvu klāt un ļoti cieši iekšā!

Reinis Debners

Katra diena, ko pavadu kopā ar Dievu, ir kā piedzīvojums. Pārņākot mājās, varu pateikties Viņam par apsardzību, veiksmi un gudrību. Vislielāko prieku rada baīlu, šaubu un grūtību pārvarēšana Viņa spēkā. Dievs pieļauj arī negatīvus piedzīvojumus, lai, tos pārvarējis, kļūtu garīgi stiprāks un pašautos Viņa vadībai. Piedzīvojumi ar Dievu mūs satuvina, caur tiem es varu Viņu labāk iepazīt, bet Viņš mani pārbaudīt.

Agris Vendelis

Kad mēs lasām Bībeli, tad lasām par daudziem brīnīš-
ķīgiem notikumiem, kuros
Dievs ir dažādos veidos rūpē-
jies par cilvēku vajadzībām,
tai skaitā arī materiālajām.
Kaut vai stāts par atraidni Eli-
jas laikā, kurai Dievs gādāja,
ka nebeidzas milti un eļļa.
Kad tā pārdomāju savu dzīvi,
tad varu saskatīt, ka Dievs
arī par mani ir rūpējies ļoti

īpašā veidā. Vislielāko vadību esmu saskatījis tieši saistībā
ar darbu, kas it sevišķi šodien var tikt uzskatīts par ļoti lielu
svētību.

Viss sākās ar pavisam maziem notikumiem. Brālēns pie-
dāvāja uztaisīt nelielu datorprogrammu, par kuru vēlāk
uzrakstīju kursa darbu. Kursa darba prezentācijā bija kāda
liela datorprogrammu izstrādes uzņēmuma vadības pārstā-
vis. Kad nākamajā kursā saskaņā ar mācību programmu
mums visiem bija prakse, viņš piedāvāja to strādāt viņa
pārstāvētajā uzņēmumā, turklāt es vienīgais jau no pirmās
prakses laika dienas tiku noformēts kā darbinieks, un man
par to maksāja. Protams, daudzas lietas agrāk šķitušas kā
apgrūtinājums, un toreiz par tām neesmu bijis sajūsmā.
Kaut vai jau pieminētā kursa darba prezentācija - tā bija
jātaisa tikai dažiem, un tajā brīdī, protams, nepriecājos, ka
citi var neko nedarīt, bet man tur jāmokās un jāstreso. Bet
tagad, redzot, kā viss ir izvērties un kāda nozīme ir katram
notikumu ķēdes posmam, var nepārprotami teikt, ka tā ir
bijusi ļoti liela Dieva vadība.

Ieva Vilipsone

Ar piedzīvojumiem ir tā, jo vairāk uzticies Dievam, uztici
savus sapņus un sirdi, jo lielāki piedzīvojumi. Savā dzīvē
redzu tos īpaši, kad pēc kāda laika apskatos lūgšanu kladi.

Redzams, ka lūgšanas ir uzklausītas un piepildītas īpašā
veidā, tādā, kas man pašai ir pārsteigums.

Reiz vēlējos pamēģināt vadīt lekcijas universitātē, lai
saprastu, kādā jomā darboties un kur virzīt savus dzīves
mērķus. Man vēl nebija tādas kvalifikācijas, lai to darītu.
Notika mazs brīnums, man negaidīti piezvanīja viena pa-
sniedzēja un piedāvāja vadīt vienu lekciju uzņēmumā, kas
vēlējās saviem darbiniekiem paplašināt zināšanas. Un tajā
brīdī es sapratu, ka kopā ar Dievu viss ir iespējams.
Zinu, ka man dzīvē vēl priekšā daudz lielāki piedzīvojumi
ar Dievu, un šobrīd man nepieciešama liela drosme, lai pil-
nībā uzticētos Viņam un dotos pretī nezināmajam.

Laura Briča

Piedzīvojumi ar Dievu
stiprina ticību, dāvā
sirdi mieru, palāvību
un prieku. Man pašai
ļoti svarīga ir Dieva
klātbūtnes sajūta ne
tikai lielos notikumos,
bet vēl jo vairāk tieši
ikdienā. Un tas ir pār-
steidzoši, kā Dievs rū-

pējas, iepriecina, iedrošina, vada un sargā tieši caur tādiem
maziem piedzīvojumiem. Piemēram, no rīta ejot uz darbu,
ieelpojot dzestro gaisu un vērojot krāšņās rudens lapas, var
tikai smaidīt un pateikties Dievam, cik skaistu pasauli Viņš
ir radījis. Vai vakarā atskatīties uz dienas notikumiem, kā
Dievs tos ir kārtojis, atklādams savu mīlestību.

Ir tik labi apzināties, ka Dievam ir plāns gan manai dzīvei
kopumā, gan arī katrai dienai, un katrs jaunais rīts ir Viņa
dāvana. Pat sāpīgus notikumus un manas it kā neveiksmes
un vājumu Dievs spēj vērst par labu, tikai ne vienmēr es uz-
reiz to spēju saprast. Un tieši caur piedzīvojumiem Dievs to
man arī māca – novērtēt Viņa mīlestību un sniegt to citiem,
uzticēties Viņam vairāk, vēlēties arvien vairāk iepazīt De-
besu Tēvu, būt pacietīgai un pieņemt, ka Dieva nodomiem
ir savs, īstais laiks; būt atvērtai un laipnai pret līdzcilvē-
kiem. Paldies, Dievs, ka Tu esi manā dzīvē! :)

Kristīne Rudzīte

Bija manā dzīvē periods, kad izlēmu aizbraukt uz ārzemēm.

Man šķita – pēc „labākas dzīves”. Pēc neilga laika man
sākās veselības problēmas. Man bija jāatgriežas Latvijā.

Laikā, kad biju Latvijā, māsa mani uzaicināja uz kora
„Gaismas ceļā” koncertu, un es piekritu. Koncertā es nespē-
ju valdīt asaras, un tagad nevaru aprakstīt sajūtas, kas mani
pārņēma, bet koncerts nebija vienīgais, caur kuru Dievs
mani uzrunāja. Laukos māsa ar Ceļa Meklētājiem bija uz
ražas svētkiem sagatavojusi uzvedumu „Rūpes”. Man likās,
ka tajā bija parādīta daļa manas dzīves.

Sāku šaubīties par braukšanu atpakaļ uz ārzemēm, taču
biļete jau bija nopirkta. Visu to laiku, ko es pavadīju tur,
tālumā, manī bija tukšums, likās, ka kaut kā pietrūkst. Pēc
kāda laika saņēmu vēstuli no māsas, kurā bija minētas 2
rakstu vietas no Bībeles: Mateja 5:6 un Psalmis 63:2. Tie
bija atbilstoši manai situācijai tur, un šie panti man lika
izšķīrties par atgriešanos mājās, jo sapratu, ka man ir vaja-
dzīgs Dievs.

Sagatavoja Mārīte Lipska,
adventistu Latvijas draudžu savienības
bērnu nodaļas vadītāja.

KRĀSAINS sveiciens visiem rudenī!

Klāt oktobris un arī mēs – Krū, Krā un Mamma. Tumšie rudens vakari ir kā radīti draudzīgām sarunām, grāmatu lasīšanai un stāstu stāstīšanai, vai ne?

Mamma: Tieši tā! Vai atceraties, bērni, par ko es jums stāstīju iepriekšējā reizē?

Krū: Kurš tad to neatceras! Protams, par Danielu un viņa trim drosmīgajiem draugiem.

Mamma: Jā, par Danielu un viņa draugiem, kuri nepaklausīja ķēniņa pavēlei un nepielūdza lielo zelta tēlu. Kāpēc viņi atteicās to pielūgt?

Krū: Tāpēc, ka viņiem Dievs bija svarīgāks par visiem pasaules ķēniņiem kopā!

Mamma: Jā, tāpēc, ka viņi mīlēja Dievu vairāk par visu un izvēlējās Viņam paklausīt. Viņi zināja, kas pareizi un nepareizi. Vai izlasījāt šo brīnumaino stāstu savās Bībelītēs?

Krā: Jā, tas tik tiešām bija interesants stāsts. Man šķiet, ka, to izlasot, pati kļuva mazliet drosmīgāka. Un gudrāka arī.

Mamma: Bībele ir tieši tā Grāmata, kurā mēs arī šodien varam uzzināt, kas ir labs un kas ir slikts. Bībelē mēs varam uzzināt daudz labas lietas, nu, piemēram, kā izturēties pret draugiem un arī ne draugiem, kas ir patiesība, kā mīlēt vienam otru, kā pielūgt Dievu un Viņam kalpot un vēl, un vēl. Tā patiešām ir visvērtīgākā Grāmata.

Bet vai jūs, bērni, zināt, kas ir sarakstījis Bībeli?

Krā: Es zinu - tie bija visādi cilvēki.

Mamma: Tie tiešām ir bijuši daudz un dažādi cilvēki. Un kas šiem cilvēkiem pateica, ko rakstīt?

Krū: Tur nav ko domāt – tas bija DIEVS, vai ne, mammīt?

Mamma: Jā, tieši Dievs pats vadīja rakstītājus. Ja mēs teiktu, ka Bībeli ir uzrakstījis Pats DIEVS, tad mēs teiktu pilnīgu patiesību.

Krū: Tad jau sanāk, ka Bībele mums ir kā vēstule no Dieva!

Mamma: Tā sanāk gan. Un šo vēstuli – Dieva Vārdu - cilvēki ir iztulkojuši vairāk valodās nekā jebkuru citu grāmatu.

No Bībeles mēs varam uzzināt arī, kā Dievs ir radījis šo pasauli un kā vadījis cilvēkus cauri visiem laikiem.

Krā: Bet vai Jēzus arī lasīja Bībeli?

Krū: To nu gan es nezinu.

Krā: Bet būtu interesanti uzzināt.

Mamma: Jau mazotnē Jēzus ļoti rūpīgi lasīja Bībeli jeb Svētos Rakstus. Kad viņam bija 12 gadi, Viņš jau varēja pārru-

nāt Rakstu nozīmi ar Tempļa mācītājiem. Bībelē mēs varam uzzināt arī par Timoteju, kurš, jauns būdams, cītīgi pētīja Bībeli. Esmu pārliecināta, ka Bībeles laikos bija daudz zēnu un meiteņu, kas mīlēja Dieva Vārdu.

Krū: Man arī patīk lasīt Bībeli, jau izlasīju 1. Mozus grāmatas vienu lapiņu.

Krā: Nevis lapiņu, bet lapaspusi.

Krū: Nu, jā. Nedaudz pārteicos. Bet tur bija tik labas lietas, nu, tik daudz interesanta!

Krā: Vai tik tur nebija rakstīts arī par mums? Es arī nesen to lasīju.

Krū: Tur bija rakstīts, ka Dievs ir radījis šo skaisto pasauli: debesis un zemi, lielo jūru un spožās zvaigznes, kokus un puķes. Ak, jā - arī tārpiņus, ar ko mums mieloties, kukaiņšus un visādus zvērus. Un arī mūs, putniņus!

Krā: Jā, cik ļoti viņš mīl visus un arī mūs. Es ar' par to ļoti priecājos. Bet Dievs ir radījis arī cilvēkus un mūsu draugus – čaklos Bērnu lappusītes lasītājus. Tas tik ir feini!

Krū: Bet zini, kas mani visvairāk pārsteidza?

Krā: Nu, kas?

Krū: Ka Dievs to visu ir radījis sešās dienās! Tas ir vareni!

Krā: Tur nav ko brīnīties. Dievs ir vislielākais, gudrākais un varenākais. Un Viņam nav nekas neiespējams. Vai tad tu neatceries, ka viņš tik pateica, un viss radās?

Krū: Jā, es to visu laiku pārdomāju... Cik brīnišķīgs ir Dievs!

Krā: Bet galvenais, ka mēs to varējām uzzināt no šīs vienas Bībeles lappusītes, bet cik daudz interesanta mēs vēl uzzināsim!

Krū: Jā, es jau gaidu nākamo rītu, kad ķeršos pie pamatīgas lasīšanas.

Mamma: Tas ir labi, mani mīlie vārnulēni. Mums ir vajadzīga pasaulē vissvarīgākā Grāmata. Es ceru, ka jūs un arī bērni apņemsieties vairāk lasīt, lai uzzinātu vēl daudzas interesantas lietas.

Ja vēl neprotat lasīt, palūdziet kādam, lai palasa priekšā. Tā ir tiešām visvērtīgākā grāmata pasaulē, jo no tās lappusēm ar jums runā Dievs.

Viktorīna

Pārbaudi, kā tu pazīsti Bībeli. Izlasi jautājumu un izvēlēties pareizās atbildes.

1. KAS IR BĪBELE?

- a) pasaku grāmata;
- b) zinātnes enciklopēdija;
- c) Dieva Vārds;
- d) Svētie Raksti.

2. KO MĒS VARAM UZZINĀT NO BĪBELES?

- a) kā mīlēt vienam otru;
- b) kā pielūgt Dievu;
- c) atbildes uz skolas mājasdarbiem;
- d) kas ir labi un slikti.

3. KĀ SAUC BĪBELES PĒDĒJO GRĀMATU?

- a) 1. Mozus grāmata;
- b) Jāņa evaņģēlijs;
- c) Jāņa atklāsmes grāmata;
- d) Psalmi.

4. KĀDĀ SECĪBĀ IR EVANĢĒLIJI?

- a) Lūkas, Jāņa, Marka, Mateja;
- b) Mateja, Lūkas, Marka, Jāņa;
- c) Mateja, Marka, Lūkas, Jāņa;
- d) Mateja, Jāņa, Lūkas, Marka.

5. CIK DIENĀS DIEVS RADĪJA PASAULI?

- a) 7;
- b) 6;
- c) 12;
- d) 5.

6. KĀ SAUC STIPRĀKO VĪRU BĪBELĒ?

- a) Goliāts;
- b) Simsons;
- c) Dāvids;
- d) Pēteris.

7. CIK JĒZUM BIJA MĀCEKĻI?

- a) 10;
- b) 24;
- c) 12;
- d) 8.

8. KAS IR GRĒKS?

- a) tas ir sena ēdiena nosaukums;
- b) tā sauc kādu cilvēku, kurš pieminēts Bībelē;
- c) sliktās lietas, ko tu dari.

9. KAS IR JĀDOD DIEVAM, LAI MŪSU GRĒKI TIKTU PIEDOTI?

- a) visa nauda;
- b) sirds;
- c) brīvais laiks;
- d) mīļākā rotaļlieta.

10. KO SAKA BĪBELE, KĀPĒC DIEVS TEVI MĪL?

- a) tāpēc, ka tu dari labus darbus;
- b) tāpēc, ka Viņš tevi radījis;
- c) tāpēc, ka tu nemelo;
- d) tāpēc, ka tev ir forša frizūra.

Notikums

Ciemošanās Jelgavas draudzē

Iepazīsimies nedaudz ar bērnu sabatskolas norisēm Jelgavā. Jelgavas bērniem ir labi, jo draudzei pašiem ir vairākas savas telpas un ir iespēja dalīties klasēs.

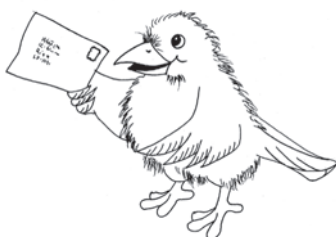
Jelgavas draudzē pavisam ir 14 bērni. No tiem - 2 sākumskolnieki, 6 pirmsskolnieki un arī 6 mazuļi. Bērni draudzē ik pa 4 mēnešiem piedalās plašākos draudzes dievkalpojumos.

Bērnu sabatskolas vadītāja ir Kristīne Učelniece, kura kalpo pirmsskolnieku sabatskolas klasītē. Pavisam Jelgavas draudzē ir 8 bērnu skolotāji. Vēlam jelgavniekiem rosīgu darbošanos arī turpmāk!

Vēstules

Bērni, Jūs varat mums rakstīt vēstules. Vēstulēs varat stāstīt par to, kādi notikumi ir bijuši Jūsu draudzē, pastāstīt savus piedzīvojumus ar Dievu vai arī atrakstīt to, par ko gribētos pastāstīt.

Viktorīnas atbildes:

1. c), d); 2. a), b), d); 3. c); 4. c); 5. b); 6. b); 7. c); 8. c); 9. b); 10. b)

Mūsu adrese:

**Bērnu lappusītei (Adventes Vēstis),
Baznīcas iela 12a,
Rīga LV-1010**

Valdis Zilgalvis,
Adventistu Baltijas ūnijas
prezidents.

TRĪS ENĢEĻU VĒSTIS

TREŠĀ VĒSTS

Mūsu varoņeposā “Lāčplēsis” ir parādīta latviešu tautas tieksme atbrīvoties no melnā bruņinieka, kurš mūs pazemo un verdzina. Tur noslēgumā lasām, ka Daugavas dzelmē Lāčplēsis vēl turpina cīnīties. Bet cik ilgi? Līdzīgu vēstījumu, bet reālu, varam ieraudzīt Atklāsmes grāmatā. Tur ir attēlota cīņa starp labo un ļauno, starp Dievu un sātanu. Tur rādīta Dieva tiesa pār tumsības spēkiem un to sabiedrotiem. Bet kādu iznākumu šī cīņa nesīs mums?

“Un vēl cits, trešais, eņģelis sekoja tiem un sauca stiprā balsī: “Ja kas pielūdž zvēru vai viņa tēlu un pieņem zīmi uz savas pieres vai savas rokas, tam būs arī jādzer Dieva dusmu vīns neatšķaidīts, kas ieliets Viņa bardzības kausā, un tam būs jācieš mokaš ugunī un sērā svēto eņģeļu un Jēra priekšā. Un viņu mocību dūmi celsies augšup mūžu mūžos; un nebūs miera ne dienu, ne nakti tiem, kas pielūdž zvēru un viņa tēlu un pieņem viņa vārda zīmi.” Šeit vajadzīga svēto izturība, kas tur Dieva baušļus un Jēzus liecību (gr. *pistis*, “TICĪBA”; arī Glikā un jaunākajā latviešu tulkojumā „TICĪBA”). Es dzirdēju balsi no debesīm sakām: “Raksti! Svētīgi mirušie, kas mirst iekš Tā Kunga no šā brīža. Tiešām, saka Gars, lai tie atdusas no savām pūlēm, jo viņu darbi tos pavada.” (Atkl 14:9-13)

Lasītie vārdi ir daļa no trīs eņģeļu vēstīm. Ja pirmais, nesot evaņģēlija vēsti, aicināja bīties Dievu, godināt un pielūgt Viņu kā Radītāju un Tiesnesi, tad otrais eņģelis pasludināja tumsības spēku krišanu. Un te trešais eņģelis iezīmē Bābeles krišanas ietekmi uz abām nometnēm. Bābeles nometnei, kā arī jebkuram zvēra un tā tēla pielūdžējam ir jāpiedzīvo sagrašanās.

Vārds “pielūgt” šeit ir ļoti zīmīgs. Pirmajā eņģeļa vēstījumā izskanēja dievišķs aicinājums pielūgt Radītāju (14:7). Savukārt zvērs pieprasa, lai pielūdž viņu. Atklāsmes 14:1-6 parādīts, ka Jēzum ir savi mācekļi, kuri seko Viņam, bet šeit lasām, ka arī zvēram ir savi mācekļi. Tāpat kā Dieva mācekļi, tā arī zvēra mācekļi ir apzīmogoti (Atkl 14:9, 11; 7:3). Tikai zīmogi ir dažādi. Viņu zīmogs ir ārējā zīme, kas liecina par viņu iekšējo savienību ar zvēru. Tā ir izteikta ar zīmi uz viņu pierēm, kā arī atklāta ar zīmi uz rokas, kas raksturo viņu rīcību.

Ironiski, ka zvēra sekotāji kļūs par savu ilūziju upuriem. Viņi dzers citu vīnu – Dieva dusmu vīnu neatšķaidītu (Atkl 14:10). Bābeles vīns būs sajaukts ar Dieva dusmām. Dieva dusmas šeit nav jāsaprot kā cilvēcīgās emocijas. Tās ir dusmas bez žēlastības un bez soda atlikšanas. Cilvēku kļūdainā rīcība pelnījusi sodu. Jo vairāk viņi dzer Bābeles vīnu, jo vairāk zaudē kontroli pār sevi, un jo vairāk zaudē kontroli, jo vairāk dzer. Traģiski. Bābeles mīlētājiem nebūs atelpas. Tā ir tā pati apsēstība ar panākumiem, kāda bija pārņēmusi Bābeles torņa cēlājus (1Moz 11:3-4), Dārija satrapus (Dan 6:6) un tagad zvēra sekotājus. Dzimuši pašpaļāvības garā, viņi liktenīgi atsakās atzīt Radītāju ārpus sevis.

Viss viņu darbs un visas viņu pūles pārvērtīsies dūmos: „Tam būs jācieš mokaš ugunī un sērā... Un viņu mocību dūmi celsies augšup mūžu mūžos” (Atkl 14:10, 11). Kā ievērojām, valoda šeit ir ironiska, un tā liek atcerēties bēdīgi slaveno Hinnoma ieleju pie Jeruzalemes, no kuras mēs atvasinām vārdu Gehenna un beidzot mums pazīstamo vārdu “elle”. Tā bija upuru vieta Jeruzalemes dienvidos, kur Sālamana laikā pienesā zīdaiņus kā dedzinājamus upurus elkam Moloham. Bībele atgādina, ka ķēniņš Josija to sagrava (2Kēn 23:10). Vēlāk Jeruzalemes iedzīvotāji šo vietu izmantoja kā atkritumu izgāztuvi. Tur trūdi nepārstāja degt. Tādā veidā tas viss atsauc atmiņā Moloha pielūgšanas pretīgumu. Un šī at-

sauksme savukārt norāda uz Bābeles lepno sekotāju likteni. Atklāsmes grāmata nerunā par mūžīgu elli. Tā drīzāk parāda Bābeles elkdievības kulta dabu. Izteiciens “mūžu mūžos” mazāk sevī ietver darbības turpinājumu laikā, bet drīzāk darbības noteiktu noslēgumu uz visiem laikiem. Tātad tas nozīmē: Tie būs sadedzināti uz visiem laikiem. Uz mūžīgiem laikiem. Par to liecina jaunās zemes apraksts Atklāsmes grāmatā (21:4; 22:3). Tur teikts, ka neviens neraudās – tātad neviens un nekas neizsauks sāpes.

Svēto izturība

Bet Jēra nometnei Bābeles krišana ir ar pilnīgu citu nozīmi. Kad eņģelis nes vēsti, Bābele vēl ir savu panākumu virsotnē. Cilvēcīgās institūcijas darbojas visaugstākā mērā sekmīgi. Debesu Dievs liekas izstumts no klātbūtnes. Jēra sekotāji izskatās lemti neveiksmei. Šajā kontekstā ziņojot par Bābeles krišanu, Kristus savus sekotājus iedrošina izturēt. “Šeit vajadzīga svēto izturība.” (Atkl. 14:12)

Ļoti daudzi pārprot vārdu “svēto”. Svēts, QADOH, Bībelē nav tas labākais, visu atzītais cilvēks, kurš nopelna vislabākās atzīmes, kā to bērnībā esam dzirdējuši. Svētie, par kuriem runāja pravieši, ir tādi, kuri spēj turēties pretī straumei. Jo viņi sajūt beigu tuvošanos, viņi jau ir it kā pārcēlušies citā pasaulē.

Tāds ir šo pēdējo dienu svēto raksturs. Viņi paklausa Dieva pavēlēm un paliek uzticīgi Jēzum. Pretī vairākumam, kas seko cilvēku noteiktām normām, svētie veido minoritāti. Pretēji tiem, kuri paļaujas vienīgi uz saviem darbiem, šie vēstures bēgļi ir palikuši uzticīgi savu priekšteču ticībai. Viņi tic par spīti garīgai tumsai un dievišķai klusēšanai. Un viņi cer par spīti bezcerībai. Šodien šie svētie bezcerības un izmisuma brīžos nes cerību.

Bauslība un ticība Jēzum

Ar divkārtēju norādi uz baušļiem un ticību Mesijam Atklāsmes grāmata norāda uz divām galvenām Dieva izpausmēm: no vienas puses TORA – bauslība, no otras puses ticība JĒZUM KRISTUM – viņa iemiestošanai, dzīvei, kalpošanai, nāvei un augšāmcelšanai mūsu dēļ. Lasot mūsdienu Bībeles pētnieku darbus, mēs pamanām, ka pat viņi šeit samulst. Viņi spiesti atzīt, ka te ir runa par Toru kā cilvēkam domāto ētisko likumu, kurš ietver visus 10 Dieva baušļus, Vecās Derības diētas likumus un sabata ievērošanu.

Atklāsmes grāmata saskaņo šos divus lieciniekus (Atkl. 11) un nostājas pretī visiem apstākļiem, kādi ir ienesuši spriedzi starp jūdaismu un kristietību, kas mākslīgi atdalījuši Mozu no Jēzus, Veco no Jaunās Derības, bauslību no žēlastības. Jaunā Derība nenoraida un arī nepārveido Veco Derību, bet nosaka atjaunotu un padziļinātu nodošanos visam tam, kas rakstīts Vecajā Derībā. Ticība Jēzum, paļaušanās uz Dievu ierosina vēlēšanos dzīvot saskaņā ar Viņa gribu un kalpot Viņam. Tā nav tikai sakritība, ka triju eņģeļu vēsts runā par tiesu un radīšanu. Tiesa ierosina uz dievbijību un vēlēšanos paklausīt Viņam. Radīšanas brīnums motivē ticību un Dieva pielūgsmi.

Ticība Radītājam

Zīmīgi, bībeliskā ticības definīcija ietver atsauksmi uz radīšanu (Ebr 11:1-3): “Jo ticība ir stipra paļaušanās uz to, kas cerams, pārlicība par neredzamām lietām. Jo, tanī stāvēdami, tēvi saņēmuši liecību. Jo ticībā mēs noprotam, ka pasaule ir radīta Dieva Vārda spēkā, ka no neredzamā cēlies redzamais.” Ticēt, ka Dievs ir spējīgs radīt ne no kā, ir pamats ticībai cilvēka izcelsmei un ticībai uz neredzamo. Tas nozīmē riskēt.

Radīšana ir brīnums. Evolucionistiem trūkst pārdrošības ieraudzīt šādu iespēju, un viņi labāk izvēlas uzskatīt, ka dzīvība ir cēlusies “dabīgi” no esošas matērijas. Ar to viņi noliedz radīšanu un ticību.

Svētie ne tikai paklausa neredzamā Dieva baušļiem, bet viņi tic Dievam Radītājam – tādām Dievam, kurš pastāv ārpus viņiem – Dievam, kurš tiesā un rada. Šāda vēsts ienes disonansi tajā civilizācijas daļā, kura meklē dievus sevī. Kad es klausos mūsdienu inteliģences aizraušanos ar austrumu reliģijām, man paliek skumji. Domāju, esat pamanījuši, ka šodien kā nekad agrāk spiritistu un panteistu teorijas ir vispopulārākās. Senie ticējumi, kas atgādina pagānismu, piemēram, reinkarnācija, dabas spiritualizācija un pat dvēseles nemirstība atrod lielu patiku cilvēkos.

Jāatzīst, ka kļūdainā doma par dvēseles nemirstību ir bijusi jau ilgu laiku jūdu un kristiešu iedvesmotāja. Tas ir ticējums, ka dzīvības dzirksts vēl turpina eksistēt pēc nāves iestāšanās. Bet savukārt ticība Dieva radīšanas darbam noliedz nemirstīga cilvēka eksistenci. Pēc Bībeles teiktā, Dievs cilvēci ir radījis no zemes pīšļiem, un cilvēks paliek pilnīgā atkarībā no Radītāja dzīvības elpas (1Moz 2:7). Dievs ir skaidri paziņojis cilvēka mirstīgumu (1Moz 2:17): “Tu mirdams mirsi.” Tāpēc, ka esam radītas būtnes, mēs pēc dabas esam mirstīgi. Bet ticība radīšanai rada arī ticību augšāmcelšanās iespējai. Es kādreiz domāju, kāpēc Elena Vaita trešā eņģeļa vēsts būtu skaidro kā mācību par taisnošanu ticībā. Te, protams, ir minēts, ka taisnajiem vajadzīga pacietība briesmās un grūtībās, ka viņi tādos apstākļos tur Dieva baušļus un uzticas Jēzum kā Glābējam. Bet, manuprāt, dziļāks skaidrojums ir atrodams tieši 13. pantā. „Svētīgi mirušie, kas mirst iekš Tā Kunga no šā brīža. Tiešām, saka Gars, lai tie atdusas no savām pūlēm, jo viņu darbi tos pavada.”

Tāpat pretstatā tiem, kas mīl Bābeli un mokās līdz nāvei, Atklāsmes grāmata iezīmē Jēra mācekļus kā “svētīgus”, tādus, kuri atdusas no savām pūlēm. Jo viņi ir iemācījušies paļauties visā uz Kristu. Viņi ir gatavi uzklaut Svētā Gara bālsu un tādēļ viņi nav nomaldījušies no patiesības. Svētais Gars viņus ir vadījis visā patiesībā. Vai Pāvils par šādu dūsu nerunāja, atgādinot, ka viņš mirst ik dienas?... Vai vēstule Ebrejiem neaicina katram ieiet šādā sabata dūšā? Arī tiem, kas iet pretī fiziskai nāvei, ir cerība, ka pēc nāves būs augšāmcelšanās un tai sekos jauna dzīve. Paļaujoties visā uz Kristu, būs jauna dzīve, un 13. pantā tas ir izteikts šādi: “Jo viņu darbi tos pavada.” Jūdi vārdu “darbi” lietoja noslēdzot šās tiesas kontekstā. Tie ir tie labie darbi kristiešu dzīvē, par kuriem Kristus saka: “Es zinu tavus darbus un pūles.” (Atkl. 2:2) Savās vēstulēs Pāvils raksta, ka šādi labo darbu darītāji pārdzīvos pārbaudes liesmas (1Kor 3:13): “Katra darbs tiks redzams: tiesas diena to atklās, jo tā parādīsies ar uguni, un, kāds kura darbs ir, to uguns pārbaudīs.” Vēstulē Ebrejiem uzticīgo “darbi” paliek Dieva atmiņā kā tādi, “kas ar ticību un pacietību iemanto apsolījumus” (Ebr 6:10-12).

Šeit darbi nav domāti, lai iegūtu pestīšanu, kā tas ir Bābeles sistēmā. Šeit darbi rodas pateicībā par to, ko Kristus ir darījis cilvēka labā. Un interesanti, ka šos darbus mēs pamanām tad, kad svētie vairs nav mūsu vidū. Tie norāda, ka cilvēks ir bijis svēts. Tie ir darīti bez lielšanās un bez politikas. Šie darbi paliek Dieva, ne cilvēces atmiņā.

Tiesas realitāte

Tiesas un radīšanas pasludinājums no trim eņģeļiem ir kaut kas vairāk nekā tikai norāde uz cilvēces sākumu un galu. Šie

eņģeļi aicina uz dzīves izmaiņu. Notikumu pāris tiesa un radīšana veido bagātu spriedzi. No vienas puses, atsauksme uz radīšanu ir prieks par dzīvi, kurā mēs sakām savu “jā” vārdu Radītājam, dabai, priekam un dzīvei. No otras puses, izpriecās tiek ierobežotas ar likumu, disciplīnu un tiesu. Bībele ar šo spriedzi iepazīstina pirmajā likumā (1Moz 2:16-17): “Un Dievs Tas Kungs pavēlēja cilvēkam, sacīdams: “No visiem dārza kokiem ēzdams ēd, bet no laba un ļauna atzīšanas koka tev nebūs ēst, jo tai dienā, kad tu ēdīsi no tā, tu mirdams mirsi.” Šī pati spriedze atklājas Salamana Mācītāja grāmatā (11:9): “Prieclājies, jaunekli, savā jaunībā, un lai tava sirds labi jūtas savās jaunības dienās; staigā tos ceļus, ko tava sirds kāro, un ej pakaļ tam, kas patīk tavām acīm; zini tomēr, ka Dievs par visu to prasīs no tevis nolēsumu!”

Mēs bieži neapzināmies šīs spriedzes svarīgumu. Reliģiskā nometne parasti sadalās divos polos. No vienas puses mums ir cilvēki, kuri baida citus ar tiesu un Dieva likumu. Viņi runā par šķīstumu un pilnību, paziņojot, ka nav pestīšanas bez šī stāvokļa. No otras puses mums ir cēlsirdīgi liberāļi, kuri smaida un norāda uz Dieva žēlastību, uz Dievu piekrusta kā cilvēcīgās mīlestības izpausmi. Bieži viņi reliģiju raksturo kā labas izjūtas un padara pestīšanu par kaut ko tādu, ko viegli un lēti sadabūt.

Bet dubultā tiesas un radīšanas pasludināšana uztur spriedzi starp šīm divām nometnēm. Mēs to redzam iemiesotu Jēzus lūgšanā (Jāņa 17:15): “Es nelūdzu, lai Tu viņus paņemtu no pasaules, bet lai Tu viņus pasargātu no ļauna.” Mēs dzirdam, kā Viņš kristietību salīdzina ar sāli, kurai jāsaļaujas pasaulē, lai to pasargātu un darītu labāku.

Gala laika ainojumi

Trīs eņģeļu vēstij seko Kristus nākšanas ainojums (Atkl. 14:14): “Es redzēju, un raugi: bija balts mākonis, un uz mākoņa kāds sēdēja, līdzīgs Cilvēka Dēlam; tam bija uz galvas zelta vainags un rokā ass sirpis.”

Tāpat trīs eņģeļu vēsts uzdevums ir sagatavot cilvēci Kristus drīzai nākšanai. Tā aicina pielūgt Radītāju, atgādina tiesas stundu un aicina pagodināt Dievu.

Kristus ir sniedzis divus īpašus ziņojumus par gala laiku. Vienu mēs lasām Mateja evaņģēlija 24.-25. nodaļā, un otru mēs lasām šeit, Atklāsmes grāmatā 14:6-13. Mēs daudz nedomājot vairāk esam pieķērušies šim ziņojumam. Varbūt esat arī pamanījuši atšķirību. Ja Atklāsmes grāmata gala laika notikumus parāda teoloģiskā gaismā un aicina uz Dieva pielūgsmi, tad Mateja evaņģēlijā tiek atgādināts otrais baušļu galdiņš par mūsu attiecībām pret mūsu tuvāko, kuras būs izšķirošas atnākšanas brīdī.

Mēs, adventisti, bieži cenšamies šo Atklāsmes grāmatas daļu pagriezt pret pasauli, pret citādi domājošiem un ticošiem, tajā laikā izjūtot pārākumu. Bet, uzrunājot mācekļus, Jēzus lika domāt par mūsu attiecībām gan pret Dievu, gan pret tuvāko. Tāpēc varam teikt: Lāčplēsis vēl turpina cīnīties. Cīnās pret ļaunumu un pašpārliecinātību. Bet skaistākais no trim eņģeļu vēstis ir tas, ka tev un man ir iespēja būt kopā ar Uzvarētāju. Tur rādīts, ka labā spēki gūs virsroku. Tur paziņots dievišķs spriedumu pret spēkiem, kas verdzina cilvēci, karo pret patiesajiem Dieva pielūdzējiem.

Mēs gribam būt ar Jēzu, un tādēļ mēs droši zinām mūsu cīņas iznākumu. Tā kā Viņš ir uzvarējis, Viņš arī mums dod uzvaru, ja mēs savu dzīvi saskaņojam ar Viņa gribu un paļaujamies uz Jēzu.

Amen.

Citu konfesiju ziņas

Ķīnā nojauc baznīcu

Ķīnas ziemeļos simtiem cilvēku nojaukušī baznīcu un piekāvuši vairākus draudzes locekļus, ziņo cilvēktiesību aizstāvji. Savukārt valsts amatpersonas izskanējušos pārmetumus noraidījušas,

apgalvojot, ka nojauktā ēka nav bijusi lūgšanu vieta.

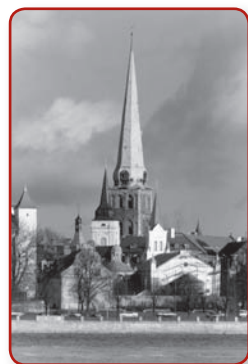
Kā informē Ķīnas ticīgo tiesību aizstāvju organizācija "ChinaAid", aptuveni 400 uniformās tērptu policistu nojaukušī baznīcas kompleksu Šaņsji provinces Fušaņas apgabalā, ievainojot vairākus cilvēkus, no kuriem daži ievietoti slimnīcā. Kāda draudzes locekle, kura, baidoties no vajāšanas, nevēlējās atklāt savu vārdu, telefonintervijā ziņu aģentūrai AFP pastāstīja – slimnīcā no gūtajām traumām ārstējas septiņi cilvēki. "Fušana ir vieta, kur baznīca ir apspiesta," viņa sacīja.

Savukārt kāda Fušaņas apgabala pārvaldes amatpersona, kura arī vēlējās palikt anonīma, informējusi, ka nojauktās ēkas bijušas nelegāli uzceltas. Tomēr amatpersona noraidījusi izskanējušās ziņas par vardarbību. "Šo rīcību koordinēja celtniecības departaments un zemes departaments," viņš telefoniski informējis AFP. "Ēka bija nelegāla, bez zemes sertifikāta vai būvniecības plāna, un valdība iepriekš ar viņiem vairākas reizes pirms nojaukšanas 13.septembrī bija runājusi," amatpersona norādīja.

Tiesību aizstāvji jau iepriekš vērsuši uzmanību uz kristiešu vajāšanu Ķīnā, kur par ierastu parādību kļuvusi bīskapu aizturēšana. Tomēr Pekina izskanējušos pārmetumus noraida, apgalvojot, ka tā ievēro iedzīvotāju reliģisko brīvību.

Oficiāli kristiešiem atļauts noturēt dievkalpojumus tikai ar valdību saskaņotās ēkās.

Katoļi lūdz par krīzi

Visu oktobri katoļu draudzēs Latvijā notiek nepārtraukta Vis-svētākā Sakramenta adorācija, lūdzot par Latvijas garīgo atdzimšanu, kā arī ekonomisko un citu grūtību pārvarēšanu, liecina informācija Romas katoļu baznīcas Latvijā interneta mājaslapā.

Lūgts tiek arī par ļaunuma, neregulārības, savtīguma uzvarēšanu, par visiem, kurus nospiež slimības, trūkums un vientulība, par

visām ģimenēm, par žēlsirdību un mīlestību cilvēku vidū. Diennakti ilga Sakramenta adorācija pirmoreiz notika 1.oktobrī Liepājas Svētā Jāzepa katedrāles draudzē un tālāk tā līdz 5.oktobrim turpinājās draudzēs Saldū, Talsos, Kuldīgā vai Alsungā un Ventspilī. Pēc tam draudzes tika aicinātas uzņemties tālāku Sakramenta adorāciju.

Šādas lūgšanas tiek rīkotas, atsaucoties uz Romas katoļu baznīcas pāvesta Benedikta XVI izteikto vēlmi par nemitīgas adorācijas rīkošanu katrā draudzē, jo tā, pēc pāvesta domām, atnesīs pasaulei mieru.

Dievs nav populārs

Ateistiem un kautrīgajiem ir daudz lielākas izredzes veiksmīgi iepazīties internetā, liecina amerikāņu lielākās iepazīšanās vietnes "OkCupid.com" statistikas dati.

Apkopotie padomi par ieteicamo uzvedību veidoti, analizējot vairāk nekā 500 tūkstošu pirmo vēstulu, ko izsūtījuši "OkCupid" lietotāji, vēsta britu laikraksts "The Daily Telegraph".

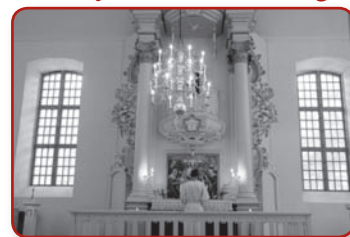
Atbildi uz pirmo komunikācijas mēģinājumu saņēma aptuveni 42% lietotāju, kas savā vēstulē lietojuši vārdu "ateists", kas ir vēlā ņemams rezultāts par vidējo atbildžu rādītāju – 32%. Atsauces uz "kristietību", "jūdaismu" un "islāmu" nebūtiski palielināja pirmā kontakta veiksmīgumu, tomēr vārdu "Dievs" pirmajā reizē labāk nepieminēt, jo tas gandrīz pilnīgi noteikti garantē izgāšanos.

Kā rāda vēstulu analīze, labāk iztikt bez personiska rakstura komplimentiem, nelietot vārdus "seksīgs" un "skaists", bet tā vietā izrādīt interesi par otra cilvēka hobijiem. Cilvēki, kas savās vēstulēs lieto tādas frāzes kā "laba gaume" un "tu minēji", līdz 50% palielina iespēju, ka uzrunātais viņiem atbildēs.

Cenšoties atstāt labu iespaidu, būtisks faktors ir arī oriģinalitāte. Garlaicīgas uzrunas, tādas kā "čau" un "sveiks", ir daudz neveiksmīgāka izvēle par "kā iet" un "kā sviežas".

Visai ticami, ka atbildes uz savām vēstulēm saņems kautrīgi vīrieši, kas lieto tādus vārdus kā "piedod" un "neērti", tomēr burvju efekts pazūd, ja tos lieto sievietes.

Mācītājiem samazina algas

Ņemot vērā ekonomisko situāciju valstī, algas samazinājums skāris arī Latvijas Evaņģēliski luteriskās baznīcas (LELB) mācītājus, kuru atalgojumam budžets kopumā samazināts par 15%.

Tas gan nenozīmē, ka visiem mācītājiem alga arī samazināta par 15%, jo par katru mācītāju diecēzes bīskaps ar iecirkņa prāvestu runājis atsevišķi un pieņēmis lēmumu atbilstoši mācītāju slodzēm un to izmaiņām.

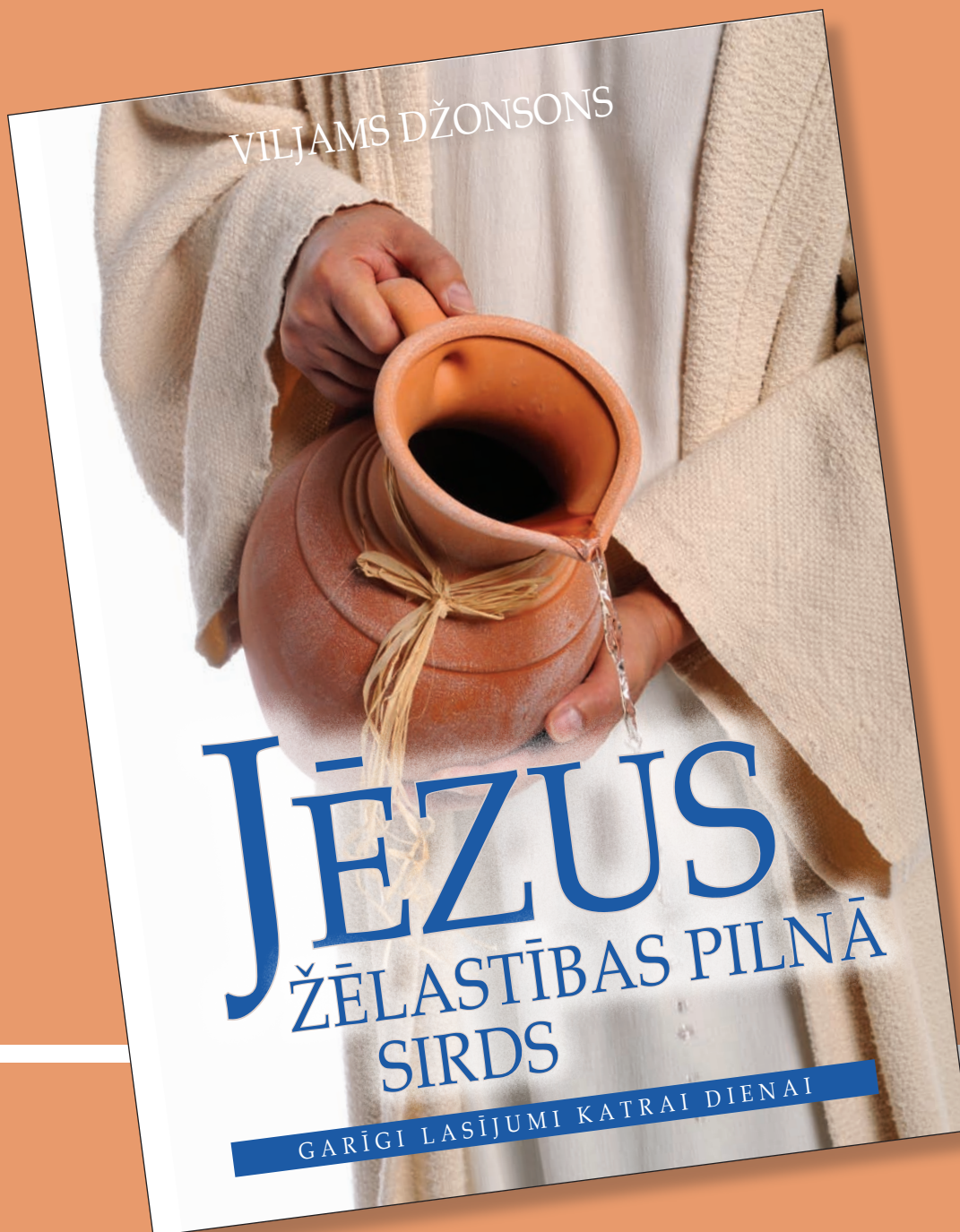
Mācītāju slodžu izmaiņas gan nenozīmējot, ka visiem mācītājiem slodžu palicis mazāk, jo baznīca pēdējā laikā strādājusi pie tā, lai sakārtotu kalpošanas darbu, nodrošinot to, ka vairākās draudzēs strādājošajiem mācītājiem vairs nav tik daudz jābraukā starp dažādiem reģioniem. Līdz ar to dažiem garīdzniekiem slodžu skaits pat pieaudzis.

Algas samazinājums gan attiecas tikai uz to draudžu mācītājiem, kuri pievienojušies centralizētajai LELB garīdznieku atalgojuma sistēmai, un, kā norāda baznīcas pārstāvis, ņemot vērā to, cik necīgu atlīdzību atsevišķi mācītāji saņēmuši pirms minētās sistēmas ieviešanas, šis samazinājums ir salīdzinoši neliels.

Pirms sistēmas ieviešanas vidējā mācītāja LELB bijusi ap 150 latiem mēnesī, taču atalgojums draudzēs bijis ļoti atšķirīgs.

DRĪZUMĀ IZNĀKS

GARĪGI LASĪJUMI KATRAI DIENAI VISA NĀKOŠĀ 2010. GADA GARUMĀ! AUTORS
VILJAMS DŽONSONS PAVISAM IR SARAKSTĪJIS 20 GRĀMATAS, 24 GADUS BIJIS
ŽURNĀLA ADVENTIST REVIEW REDAKTORS UN IZDEVNIECĪBAS DARBA VADĪTĀJS.

ŽĒLASTĪBAS DĒĻ PAT ĻAUNĀS PASAULES VIDŪ NOTIEK LABAS LIETAS. PAVIRŠAM
VĒROTĀJAM TĀ VARĒTU ŠKIST VIEN NEJAUŠĪBA VAI VEIKSME. TAČU CILVĒKS,
KURŠ PAZĪST JĒZU, SAPROT, KA ŠĪ NEPARASTĀ LABESTĪBA IR TIKAI UN VIENĪGI VIŅA
ŽĒLASTĪBA.

KAD JĒZUS DZĪVOJA UZ ZEMES, VIŅŠ PARĀDĪJA ŽĒLASTĪBU KATRĀ SASTAPŠANĀS
MIRKLĪ. ARĪ ŠODIEN MUMS VISAPKĀRT DIEVS VEIDO BRĪNUMAINUS ŽĒLASTĪBAS
STĀSTUS. ATVERIET ŠĪS GRĀMATAS LAPPUSES, LAI IK DIENAS SASTAPTOS AR JĒZU UN
VIŅA PĀRSTEIDZOŠO, NEBEIDZAMO, DZĪVI IZMAINOŠO ŽĒLASTĪBU!